

॥ ध्यान समाध को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

अथ ध्यान समाद को अंग लिखंते ॥

राम

॥ साखी ॥

राम

मिलीया जाय अरूप सूं ॥ सुखसागर के माँह ॥

राम

राम

ज्याँ पूता सुखराम के ॥ जामण मरणो नाँह ॥१॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, ज्याचे रूप नाही असे सतस्वरूप ब्रम्हशी जाऊन मिळून गेलो, सुखाच्या सागरात मिळून गेलो. ज्या जागेवर जन्म घेणे आणि मृत्यु नाही आहे, मी त्या जागेवर जाऊन पोहचलो. ॥१॥

राम

राम

ईसन आदन उतपती ॥ ना दूजा को भेळ ॥

राम

राम

सुखराम अरूपी बाग में ॥ आक न आंब न केळ ॥२॥

राम

राम

तेथे इस म्हणजे पारब्रम्ह ही नाही आहे व आद(आदि माया ही)नाही आणि तेथे उत्पत्ती ही नाही आहे. तेथे दुसऱ्या कोणाचे मिश्रण ही नाही, म्हणजे तेथे सतस्वरूपा शिवाय दुसरी कोणती माया नाही. अरूपी(न दिसणारे)बागेत आक म्हणजे रूईचे रोप नाही आणि आंबा आणि केळाचे वृक्ष ही नाही. ॥२॥

राम

राम

गरजे बोहो मेके घणो ॥ दिष्ट न देख्यो जाय ॥

राम

राम

सुखरामदास उण बाग मे ॥ एक तमासो मांय ॥३॥

राम

राम

तेथे खूपच गर्जना होते आणि तेथे सुगंधी ही खूप आहे, ती डोळ्यांनी दिसत नाही परंतु त्या बागेत एक तमाशा आहे. ॥३॥

राम

राम

बिन पाखाँ पर बाहरो ॥ भंवर भणके माँय ॥

राम

राम

दिष्ट मुष्ट में न बंधे ॥ भोळप रत्ति न काँय ॥४॥

राम

राम

तेथे एक भवरा आहे. त्याला पंख ही नाहीत आणि पराही नाही. असा भवरा(शब्द)तेथे गुंजार करतो. तो भवरा डोळ्याने पाहिला जात नाही आणि मुठीत पकडला ही जात नाही. (मी जे सांगतो, जर याला कोणी सांगेल की मी भोळेपणात ही गोष्ट सांगत आहे.) तर माझ्या भोळेपणाची रतीभर ही गुंजाइश ही नाही आहे. ॥४॥

राम

राम

भंवरे बाग डंडो ळियो ॥ कळी कळी रस लेह ॥

राम

राम

पीवत परसत पेम रस ॥ दिष्ट न आवे देह ॥५॥

राम

राम

त्या भवऱ्याने(शब्दाने)बाग(ब्रम्हांड)सर्व शोधून घेतले. कळी-कळीचा रस घेतो आहे आणि तेथे प्रेमाचा रस पसरतो आहे, परंतु त्या भवऱ्याचे शरीर डोळ्यात येत नाही. (डोळ्याने दिसत नाही) ॥५॥

राम

राम

ब्रम्ह बांग मे रम रहयो ॥ मगन भयो मन मांय ॥

राम

राम

सुखराम दास उन भंवर के ॥ अे निस सर भर जाय ॥६॥

राम

राम

ब्रम्ह बागेत भवरा रमण करून राहिला आहे आणि मनात मग्न होऊन गेला. त्या भवऱ्याचे

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	रात्रंदिवस बरोबर जातात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६॥		राम
राम	फूल फूल की बास ले ॥ भंवर रहयो मसताय ॥		राम
राम	सुखराम तलब पाछी पडी ॥ उड नहि दूरो जाय ॥७॥		राम
राम	तो भवरा फुला-फुलातील सुगंध घेऊन मस्त होऊन गेला.आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज सांगतात की,तलब मागे सुटून गेली,तो भवरा आता उडून दूर जात ही नाही.		राम
राम	॥७॥		राम
राम	मुदे बाग में रूख बाँ ॥ सिरें पोप मे फूल ॥		राम
राम	सुखराम दास वो भंवर सो ॥ रहयो रात दिन झूल ॥८॥		राम
राम	त्या मुदे बागेत अनेक वृक्ष आहेत.श्रेष्ठ फुलांमध्ये फूल आहे.त्या फुलांमध्ये भवरा रात्रंदिवस		राम
राम	झुलून राहिला आहे.॥८॥		राम
राम	पोपन छाडे.पलक जूं ॥ रहयो रिझ उण धाम ॥		राम
राम	सुखरामदास इण फूल मे ॥ चंचल चेतन काम ॥९॥		राम
राम	भवरा त्या फुलाला एक क्षणही सोडत नाही.भवरा त्या धामात रमून गेला आहे,त्या फुलात		राम
राम	चंचल चैतन्य काम आहे.॥९॥		राम
राम	दोय पांख के बीच मे ॥ इमरत चवे सु बास ॥		राम
राम	सो रस ले सुखराम जी ॥ भंवर तजे जुग आस ॥१०॥		राम
राम	दोन पाकळ्यांच्या फुलात(त्रिगुटीत)अमृत टपकते आहे.त्याची सुगंध येते.तो रस घेवून		राम
राम	भवरा संसाराची आशा सोडून देतो.(त्या सुखाच्या पुढे सांसारिक सुखाची आशा राहत		राम
राम	नाही.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१०॥		राम
राम	निरभे नेहचळ मगन सो ॥ आद न आस न चाय ॥		राम
राम	सुखराम सेहेज सुख त्रिगुटी ॥ भंवर बिराजे माय ॥११॥		राम
राम	त्या जागेवर निर्भय,निश्चल होऊन तेथील सुखात मस्त होतो.आदि ही नाही आणि आशा		राम
राम	ही नाही आणि कोणत्या प्रकारची इच्छा ही नाही.तेथे त्रिगुटीत सहज सुख आहे.(अगाध		राम
राम	बोध ग्रंथात हे श्लोक ६२ आणि ६३ मध्ये सांगितल्या नुसार)तेथे शब्द त्रिगुटीत गेला म्हणजे		राम
राम	सुख प्राप्त होते,ते सुख घेण्याकरीता हंस त्रिगुटीत राहतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥११॥		राम
राम	सातग राजस तामसी ॥ अे तीनु उण धाम ॥		राम
राम	सुखराम निरत कर परखिया ॥ काया उतपत काम ॥१२॥		राम
राम	सत्त्वगुण(विष्णू),रजोगुण(ब्रम्हा),तमोगुण(महादेव)या तिघांचे तेथे धाम आहे.मी निरत		राम
राम	करून तेथे परीक्षा केली,तेथे कायेची उत्पत्ती होते,काम वीर्याचे स्थान भृगुटी आहे.		राम
राम	भृगुटीतून वीर्य सुटून गर्भात पडते.त्या विर्यापासून शरीराची उत्पत्ती होते,असे आदि		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१२॥

राम

राम ज्याँसूँ उड जुग आविया ॥ देख्यो वो घर जाय ॥

राम

राम सुखिया बरसे तेज सो ॥ देव बिराजे माय ॥१३॥

राम

राम मी भृगुटीतून उडून संसारात आलो होतो.ते घर(भृगुटी)पुन्हा जाऊन पाहिले,त्या जागेवर

राम

राम तेज बरसते आहे,त्या जागेवर कामदेव राहतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज

राम

राम बोलले.॥१३॥

राम

राम इण घर कू हम बीछडया ॥ भँविया भवन अपार ॥

राम

राम दुख सुख सो सुखराम के ॥ लागा हंस जुग लार ॥१४॥

राम

राम या घरातून(भृगुटीतून)माझा वियोग झाला होता आणि तेथून वेगळे झाल्यावर,अनेक

राम

राम भवनांमध्ये म्हणजे देहात ज्याचा पार नाही,इतक्या देहात आजपर्यंत उडत राहिला.येथे

राम

राम भृगुटीतून हंस निघाला म्हणजे या हंसाच्या मागे दुःख आणि सुख लागून जातात.असे

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१४॥

राम

राम सुखराम केहे सब सांभळो ॥ अेक देश के माय ॥

राम

राम मन पवना दोनु मिले ॥ सास शब्द गरणाय ॥१५॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,सर्व ऐका मन आणि पवन हे दोन्ही एका

राम

राम देशात भेटतात.श्वास आणि शब्द यांच्यात मिळून हे सर्व गर्जना करू लागतात,असे आदि

राम

राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५॥

राम

राम दूजी मैं पोळ्याँ सुण्यो ॥ अभे इधक पेदास ॥

राम

राम ता आगे सुखरामजी ॥ सेंस पयांळू बास ॥१६॥

राम

राम तेथून दुसरा दरवाजा मी ऐकला,तेथे अभय(भयरहितपणा)खूप राहतो,त्याच्या पुढे

राम

राम पाताळात शेष राहतो,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१६॥

राम

राम अेक अंचबो देखियो ॥ नाग लोक मे जाय ॥

राम

राम दूनियाँ कू सुखराम के ॥ नागण सेस न खाय ॥१७॥

राम

राम मी नागलोकात जाऊन एक आश्चर्य पाहिले.तेथे राहणाऱ्या लोकांची आणि येथून तेथे

राम

राम जाणाऱ्या लोकांना नागिण खात नाही.ती नागिण बंकनाळेचे तोंड आपल्या तोंडात पकडून

राम

राम बसली आहे.ती नागीण मायेची आहे,म्हणून कोणाला चावत नाही परंतु अनेक संत तिला

राम

राम घाबरून जातात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१७॥

राम

राम लोक बसे पाताळ में ॥ तिन की या बिध होय ॥

राम

राम सब सिर छत्तर धात का ॥ नर नारी के जोय ॥१८॥

राम

राम पाताळात जे लोक राहतात त्यांची ही विधी आहे,त्या सर्व लोकांच्या शिरावर धातूचे

राम

राम छप्पर आहे.स्त्री-पुरुष सर्वांच्या शिरावर,धातूचे छप्पर बघण्यात येते.॥१८॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	च्यार नार नर अक हे ॥ रहे बराबर जोय ॥		राम
राम	अक पुरुष के मान हे ॥ दूजी कमकम होय ॥१९॥		राम
राम	एक-एक मनुष्याला चार-चार स्त्रियाँ आहेत.त्या मनुष्यासोबतच राहतात.त्यातील एक		राम
राम	स्त्री-पुरुषापेक्षा उंच असते.दुसरी स्त्री,तिच्या पेक्षा कमी उंचीची असते.॥१९॥		राम
राम	अक अक सुखाटरी ॥ तीजी उन सूं जाँण ॥		राम
राम	चौथी तो सुखराम वहे ॥ निपट बावणी ठाण ॥२०॥		राम
राम	एक-एक स्त्री,एक दुसरी पेक्षा ठेंगणी आणि तिसरी स्त्री,चौथीहून ठेंगणी जाणा आणि		राम
राम	चौथी स्त्री तर आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,बावन बोट उंचशीच राहते		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०॥		राम
राम	सेस लोक सब देखियो ॥ अक तमासो ओर ॥		राम
राम	सुखराम छत्तर नर नार सिर ॥ दिन दिन काडे मोर ॥२१॥		राम
राम	मी तो शेषलोक सर्व बघितला.त्यात(शेषलोकात)एक तमाशा अधिक आहे.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की,सर्व स्त्री-पुरुषांच्यावर छप्पर आहे(ते छप्पर)जसे		राम
राम	मोर आपल्या पंखाचे छप्पर काढतो,त्याचप्रकारे दिवसेंदिवस तेथील स्त्री-पुरुष छप्पर		राम
राम	काढतात.॥२१॥		राम
राम	ऊँचा नीचा होत हे ॥ इत उत पलट न जाय ॥		राम
राम	सेस लोक सुखराम के ॥ सब के अे अंग माय ॥२२॥		राम
राम	त्याच्यात तेथील मनुष्यांना खाली वर होता येते परंतु इकडे आणि तिकडे पलटले जात		राम
राम	नाही आणि इकडे तिकडे जाता येत नाही.शेष लोकाच्या सर्व मनुष्यांचा असा स्वभाव आहे.		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२२॥		राम
राम	मुख सेंसर जिभ्या घणी ॥ सब फणा नीचे होय ॥		राम
राम	रंकार सुखराम के ॥ रटे निसो दिन जोय ॥२३॥		राम
राम	त्या शेषाचे हजार तोंड आहेत.जीभ ही खूप(अनेक)आहेत व सर्व फणा खाली झुकलेल्या		राम
राम	आहेत.तो शेष रात्रंदिवस रंकार शब्दाची रटण करतो,असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले. ॥२३॥		राम
राम	अनंत तमासा ओर हे ॥ काहाँ लग के सुखराम ॥		राम
राम	हम ताकिदी जळद सुं ॥ जाणो सत्त उण धाम ॥२४॥		राम
राम	त्या शेष लोकात आणखी ही अनंत तमाशे आहेत,ते मी कोठपर्यंत सांगू?मला तर पुढे		राम
राम	लवकर जाण्याची ताकीद आहे.मला तर त्या सत धामात लवकर जायचे आहे,येथे राहून		राम
राम	तमाशा पाहण्याची मला फुरसत नाही.॥२४॥		राम
राम	नार तीन चंचल भई ॥ हम कूं किया उदास ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	सेस लोक सब देखिया ॥ तजो प्याँल को बास ॥२५॥		राम
राम	तेथे तीन स्त्रियाँ चंचल होऊन, मला उदास करून दिले. शेष लोक व सर्व पाताळाचे लोकात राहणे मी सोडून दिले. ॥२५॥		राम
राम	भूल रहा था देश कू ॥ आद ठिकाणो राम ॥		राम
राम	सुखिया सतगुरु भेद दे ॥ पूंचा या निज धाम ॥२६॥		राम
राम	मी पुढच्या देशाला (येथे शेष लोकात राहून) विसरून गेलो होतो. रामाला आणि आदि स्थानाला मी विसरून गेलो होतो परंतु आदि सतगुरुंनी भेद देऊन निजधामात पोहचवून दिले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२६॥		राम
राम	काया मे ब्रह्मंड रे ॥ देखाया तिहुँ लोक ॥		राम
राम	सुखिया ताँ पर ओर रे ॥ दरसी सत्त पर मोख ॥२७॥		राम
राम	या कायेत ब्रह्मंड आणि तिन्ही लोक पाहून आलो परंतु त्याच्याही वर म्हणजे अधिक म्हणजे सत्तच्या याच्याही वर परममोक्ष दिसला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२७॥		राम
राम	ताळा तोडुँ भेद सुं ॥ खोलूं पोल बिचार ॥		राम
राम	सुखराम दास गढ पर चडे ॥ सिरें पोळिया लार ॥२८॥		राम
राम	सतगुरुच्या भेदाने कुलूप तोडून दरवाजा उघडून वर चढण्याचा विचार केला. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, मी गडावर चढून गेलो. चांगले श्रेष्ठ द्वारपाल जे होते, ते माझ्या सोबत होते. ॥२८॥		राम
राम	धुजा यो सब स्हेर कू ॥ कीयो जेर निराट ॥		राम
राम	सुखराम ब्रम्ह मुजरे चल्या ॥ ज्याँ खुली मेर की बाट ॥२९॥		राम
राम	सर्वाना झकझोर करून शहराला जेर करून दिले आणि सतस्वरूप ब्रम्हशी मुजरा करण्याकरीता पुढे चाललो, तेव्हा तेथे मेरूचा रस्ता उघडला, असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२९॥		राम
राम	मानी संक निराट ले ॥ मिल्या अगाऊ आण ॥		राम
राम	सब नगरी सुखराम के ॥ छोडी कडवी बाण ॥३०॥		राम
राम	मी निशंक बिना कोणत्या शंकेने धीट होऊन पुढे चालला. पुढे आगवानी करणारे भेटले तेथे गेलो. तेथे सर्व नगरीचे लोक कडवे बोलणे सोडून दिले. ते माझ्याशी गोड बोलू लागले, असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥३०॥		राम
राम	बडा पटायत भोमियाँ ॥ हाकम सहत बखाण ॥		राम
राम	सुखराम चल्या सत्त स्याम मे ॥ हुवा लीन सब आण ॥३१॥		राम
राम	तर तेथील मोठे जहागीदार, गावांच्या जमिनींचे हिस्सेदार आणि मैजिस्ट्रेट सहित सर्व ही		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम माझ्याशी बोलू लागले.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले,जेव्हा मी सतस्वामीकडे
राम जाऊ लागला तेव्हा हे सर्वही मोठे(जहागीरदार मुलखाचे हिस्सेदार,मैजिस्ट्रेट)हे सर्व येऊन
राम ,माझ्याशी लीन होऊन गेले.॥३१॥

राम

राम

राम

पेली पोळ उघाड दी ॥ प्रेम सिपाई जाग ॥

राम

तब हम आगू अे हूवा ॥ मन बुध चित्त बेराग ॥३२॥

राम

राम सर्वांत आधी प्रेम शिपाई जागून येऊन,पहिला दरवाजा उघडून दिला तेव्हा मी आणि माझ्या
राम सोबत मन,बुधदी,चित्त आणि वैराग्य पुढे चालले.॥३२॥

राम

खोली पोळ खटाक दे ॥ वार ढील नहि होय ॥

राम

धूजी धर सुखरामजी ॥ बसती नगरी लोय ॥३३॥

राम यांनी पुढे दुसरा दरवाजा लगेच उघडून दिला.दरवाजा जेव्हा उघडला तेव्हा पृथ्वी कापू
राम लागली आणि वस्ती(गाव,नगर)आणि सर्व मनुष्य कापू लागले,असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥३३॥

राम

राम

राम

दूजी लंघ सुखरामजी ॥ आगुं किया तब प्राण ॥

राम

तीन लोक धर सेहर को ॥ आयो मुदी बखाण ॥३४॥

राम

राम दुसऱ्या दरवाज्याला ओलांडून प्राणाला पुढे केले.तिन्ही लोक धरणी आणि शहराचे मुखिया
राम आले आणि वर्णन करू लागले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३४॥

राम

जाणे वो आगे किया ॥ पाछे संत सुजाण ॥

राम

अे जोधा सुखरामजी ॥ तीजी पोळ बखाण ॥३५॥

राम

राम त्यांनी ओळखणाऱ्यांना पुढे केले आणि मी मागे-मागे चालू लागलो.मी तर जाणकार होतो,
राम हे योद्धा आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तिसऱ्या दरवाज्याचे वर्णन करू
राम लागले.॥३५॥

राम

राम

पवन परसण सील जल ॥ तीन लोक नो नाथ ॥

राम

वाहाँ बिलम्या सुखरामजी ॥ राग रूप बोहो बात ॥३६॥

राम

राम पवन,परसण,सीळ,पाणी व तेथे हवा मनाला प्रसन्न करणारी आहे.तेथे तीन लोकांचा
राम नाथ आहे.तेथे राग(गाण्याच्या राग-रागिण्या)आणि तेथे अनेको प्रकारचे रूप आणि गोष्टी
राम पाहण्यात,मी अटकून गेलो,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३६॥

राम

राम

अेता चाळा चालिया ॥ करे अनोपम ख्याल ॥

राम

सनमुख सच सुखरामजी ॥ दसूं द्रग लीया पाल ॥३७॥

राम

राम ते तेथे इतकी चाल करू लागले आणि ज्याला उपमा देता येत नाही असे अनुपम खेळ
राम करू लागले.तेथे प्रत्यक्ष समोर दाही द्विगपाल आणले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥३७॥

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	बावण चवटां बीसले ॥ फिरिया गळी अनेक ॥		राम
राम	बिध बिध का सुखरामजी ॥ दरसण परसण पेख ॥३८॥		राम
राम	नाभी स्थानात बहात्तर चौवटीचा चौक आहे.त्याच्यात तसेच अनेको गळ्यांमध्ये,मी फिरलो		राम
राम	आणि तेथे विधी-विधीचे दर्शन परसण पाहिले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज		राम
राम	बोलले. ॥३८॥		राम
राम	तीना चवटां राग हुवे ॥ दोया ग्यान बिचार ॥		राम
राम	छटे में सुखरामजी ॥ सब तत्त छाणण हार ॥३९॥		राम
राम	बहात्तर चौकातील तीन चौकात राग-रागिण्या होत्या.दोन चौकात ज्ञान आणि ज्ञानाचा		राम
राम	विचार होता आणि सहाव्या चौकात,सर्व तत्तांचे ध्यान करणारे ज्ञानी आहेत,असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३९॥		राम
राम	दोयां चवटा ख्याल हे ॥ लीला भोग अनेक ॥		राम
राम	बीसा में सुखराम के ॥ सब जुग नाचे देख ॥४०॥		राम
राम	आणि दोन चौकात खेळ तमाशे होतात.तेथे अनेक प्रकारच्या लिला आहेत आणि कित्येक		राम
राम	प्रकारचे भोग आहेत.वीस चौकात पूर्ण संसाराला नाचतांना बघितले,असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले. ॥४०॥		राम
राम	सब चवटां के बीच में ॥ हाटा माल अनेक ॥		राम
राम	बिध बिध का सुखराम के ॥ ख्याल तमासा पेक ॥४१॥		राम
राम	सर्व चौकांच्या मध्यभागी दुकाने आहेत आणि दुकानात अनेक प्रकारचा माल आहे आणि		राम
राम	विधी-विधीचे खेळ तमाशे बघितले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥४१॥		राम
राम	याँ माया आडी फिरे ॥ लुळ लुळ लागे पाय ॥		राम
राम	काचे कूं सुखराम के ॥ राखे या उळझाय ॥४२॥		राम
राम	नाभी स्थानात माया येऊन माझ्याशी आडवी-आडवी फिरू लागली आणि माया लूळ-		राम
राम	लूळ करून माझ्या पायावर चढू लागली.कोणी जर कच्चा राहिला तर त्याला माया तेथेच		राम
राम	अटकवून देते,पुढे जाऊ देत नाही,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥४२॥		राम
राम	हम सारी बिध देख के ॥ लीयो तत्त बिचार ॥		राम
राम	छाडी अब सुखराम के ॥ माया चोपड सार ॥४३॥		राम
राम	मी सर्व विधी पाहून तत्तचा विचार केला.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात		राम
राम	की,जसे सारीपाट खेळणारे उठून जातात अशाप्रकारे मी मायेला सोडून दिले.असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥४३॥		राम
राम	प्राण पुरुष पकडियो ॥ शिवगण लीयो हात ॥		राम
राम	ले नारी सुखरामजी ॥ निर पख बोली बात ॥४४॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	<p>प्राण पुरुषाला पकडले आणि शिव गुण हाताचा करुन घेतला.लिव नारी निरपक्ष गोष्ट सांगू लागली,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥४४॥</p>		राम
राम	<p>तीन नार नर दोय ले ॥ खोली पोळ बिचाळ ॥</p>		राम
राम	<p>सुखरामदास आगे धस्या ॥ थरच्या तेरु पयाळ ॥४५॥</p>		राम
राम	<p>तीन स्त्रिया आणि दोन पुरुष यांनी मधला दरवाजा उघडला.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज पुढे चालले तेव्हा तेरा पाताळ थर-थर कापू लागले.॥४५॥</p>		राम
राम	<p>ब्रम्ह जळ मंड रूप ले ॥ कोरम सेस बखाण ॥</p>		राम
राम	<p>सब धूजा सुखराम के ॥ सगत सेत चहुँ खाण ॥४६॥</p>		राम
राम	<p>ब्रम्ह जलापासून बेडूक रूप घेऊन आणि बेडकावर कासव आणि कासवाच्यावर शेष सांगितला.हे सर्व(बेडूक,कासव,शेष)कापू लागले.शक्ती सोबत चारी(खाणी)कापू लागल्या, असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥४६॥</p>		राम
राम	<p>दोय देश हम देखिया ॥ रूम रूम सुळझाय ॥</p>		राम
राम	<p>जन सुखिया उदास होय ॥ देश तीसरे जाय ॥४७॥</p>		राम
राम	<p>तेथे आम्ही दोन देश बघितले.रोम रोम उलगडून पाहिले.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तेथून उदास होऊन तिसऱ्या देशात गेलो.॥४७॥</p>		राम
राम	<p>तीन पोळ में अे मिल्या ॥ बिरेह मध बेराग ॥</p>		राम
राम	<p>पाँच दोय सुखराम के ॥ संग आठमो भाग ॥४८॥</p>		राम
राम	<p>पुढे तीन दरवाज्यात विरह,मद वैराग्य भेटले आणि पाच आणि दोन आणि यांच्या सोबत आठवे मन,भाग,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥४८॥</p>		राम
राम	<p>सात अंस कू सोज के ॥ कीया अेकण सूत ॥</p>		राम
राम	<p>अेता मिल सुखरामजी ॥ ली काशी सब धूत ॥४९॥</p>		राम
राम	<p>साती अंशांना शोधून एक सूत करुन दिले.हे सर्व मिळून सर्व काशी(शरीर)ला धुवून टाकले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥४९॥</p>		राम
राम	<p>पाँचू पिंडत हारिया ॥ फिर जग जिवण ब्यास ॥</p>		राम
राम	<p>कासी सब सुखरामजी ॥ छोडी बेद उपास ॥५०॥</p>		राम
राम	<p>तेथे पाची पंडित(पाची इंद्रिय)हारुन गेले आणि जगजीवन व्यास हा ही हारुन गेला आणि सर्व काशीच्या लोकांनी वेदांची उपासना सोडून दिली,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५०॥</p>		राम
राम	<p>धुन अेको सब स्हेर में ॥ रंरकार की होय ॥</p>		राम
राम	<p>सुरगुण मे सुखराम के ॥ निरगुण पायो जोय ॥५१॥</p>		राम
राम	<p>सर्व शहरात(शरीरात)एक ध्वनी होऊन गेली. ही ध्वनी रंरकाराची झाली.पूर्ण शरीरात</p>		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	ररंकाराची ध्वनी होऊन गेली.सगुणात(शरीर)निर्गुण(शब्द,ब्रम्ह ध्वनी)भेटली.तिला पाहून घेतले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५१॥		राम
राम	अमल जमायो सहेर मे ॥ ररंकार को राज ॥		राम
राम	कासी में सुखरामजी ॥ व्हे अणभे धुन गाज ॥५२॥		राम
राम	या शहरात(शरीरात)ररंकार शब्दाने,आपले अधिपत्य जमवून,आपले राज्य स्थापित करून दिले.काशी(शरीरात)अणभे ध्वनीची गर्जना होऊ लागली,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५२॥		राम
राम	जमना काँठे लोक सो ॥ बेठा आसण मार ॥		राम
राम	कासी तज सुखरामजी ॥ ले गंगा की धार ॥५३॥		राम
राम	यमुना(इडा नारी)च्या किनाऱ्यावर सर्व लोक आसन मांडून बसून गेले.काशी सोडून गंगेची धार वाहू लागली,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५३॥		राम
राम	ज्याँसु जमणा उत्तरे ॥ गंगा फेर बखाण ॥		राम
राम	आ सुधले सुखरामजी ॥ बेठा न्हावे आण ॥५४॥		राम
राम	जेथून यमुना(डावा स्वर)उतरतो आणि गंगा(उजवा स्वर)ही उतरतो याची समज घेऊन या गंगा,यमुना(इडा,पिंगळा)मध्ये बसून स्नान करते(ध्यान करते)असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५४॥		राम
राम	मरत लोक मे बे रही ॥ ज्या हम देखी आय ॥		राम
राम	घाट घाट सब धाम में ॥ न्हाया बोहो बिध मांय ॥५५॥		राम
राम	या मृत्युलोकात जी वाहत आहे(गंगा,यमुना)तेथे जाऊन मी बघितले.ती शरीरातच दिसू लागली.तिच्या घाटा-घाटावर जाऊन सर्व धामांमध्ये अनेको प्रकारांनी स्नान केले(ध्यान केले)असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५५॥		राम
राम	अेक घाट पर मानवी ॥ पेडी सोळे बखाण ॥		राम
राम	सरब रस सुखरामजी ॥ न्हायर पीया जाण ॥५६॥		राम
राम	एका घाटावर सोळा पायऱ्या आहेत,त्यावर मनुष्य(मन)बसला.तेथे सर्व रस(स्वाद)(ध्यान करून)प्यालो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५६॥		राम
राम	दूजो धाम जवारियो ॥ ज्याँ जोगी सिन्यास ॥		राम
राम	पेड्या सुण सुखराम के ॥ द्वादश परशो बास ॥५७॥		राम
राम	तेथून दुसऱ्या धामात जाऊन विचारले,तेथे योगी(योग साधणारे)सन्यांसी,बारा पायऱ्यांचा वास,स्थान जाऊन पोहचलो,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५७॥		राम
राम	बीचे घाट अनेक हे ॥ ज्याँ त्याँ न्हावे लोय ॥		राम
राम	सुखराम दास वे धाम रे ॥ साधु परसे कोय ॥५८॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	त्याच्यामध्ये आणखी ही अनेक घाट आहेत.त्या घाटांवर जेथे-जेथे लोक स्नान करतात (ध्यान करतात).आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,त्या धामावर कोणी विरळे साधूच जाऊन पोहचतात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५८॥		राम
राम	तीजे धाम पधारिया ॥ ज्याँ गंगा कुंड होय ॥		राम
राम	सात दीप नव खंड में ॥ चली चहुँ दिस जोय ॥५९॥		राम
राम	तेथून तिसऱ्या धामाला गेलो.तेथे गंगा कुंड आहे.तेथून साती द्विप आणि नव खंडांमध्ये (सर्व शरीरातच)चारी दिशांना पाहून चाललो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५९॥		राम
राम	मरत लोक में बेह रही ॥ जाणे बेद कुराण ॥		राम
राम	नो खंड बीचे आठ हे ॥ जमना गंग बखाण ॥६०॥		राम
राम	या मृत्युलोकात वाहत असलेल्या त्या(गंगा,यमुने)ला सर्व वेद आणि कुराण जाणतात. या नऊ खंड पृथ्वीत आठ(नऊशे नाड्यांमध्ये आठ)गंगा आणि यमुना आहे,असे बोलतो. ॥६०॥		राम
राम	चार गंग में दीप सो ॥ न्हावे ता नर लोय ॥		राम
राम	सुखराम पाँचवी गंगरे ॥ जाणे साधु कोय ॥६१॥		राम
राम	या चार गंगेत द्विप आहे,त्याच्यात सर्व लोक(मनुष्य)स्थान करतात,परंतु आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,पाचव्या गंगेला कोणी एक साधूच जाणतो.॥६१॥		राम
राम	ज्याँ चाले असमान कू ॥ उलटी फिर वहाँ जाय ॥		राम
राम	सुखराम धार जाहाँ सुं पड़े ॥ गंगा कुंड के माय ॥६२॥		राम
राम	जेथून उलटून बंकनाळेच्या रस्त्याने,आकाशात चढले जाते.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,येथे धारा(शब्दाची ध्वनी)वरती जाऊन गंगा कुंडात(पिंगळा नाडीत) पडते,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६२॥		राम
राम	उण धारा का अंस सो ॥ चार गंग मे होय ॥		राम
राम	फिर माहि सुखराम के ॥ बो जळ भिलीयो जोय ॥६३॥		राम
राम	त्या धारेचा अंश(ध्वनीचा)चारी गंगेतून जातो आणि त्यात खूप पाणी येऊन मिळालेले दिसले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६३॥		राम
राम	सो हम चारुं परश ली ॥ तीरथ किया अनेक ॥		राम
राम	सात दीप पाताळ का ॥ सुखिया भिन भिन पेख ॥६४॥		राम
राम	तेथे आम्ही चारी गंगेत जाऊन पोहचलो आणि अनेक तीर्थ केले.सात द्विप आणि पाताळाला वेगवेगळे करून पाहिले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६४॥		राम
राम	सब जोया सब परसिया ॥ सारा जुग को खेल ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम उण गंगा के घाट पर ॥ सुखिया सातुं पेल ॥६५॥

राम

राम सर्व परसले आणि सर्व बघितले.या सर्व संसाराचा खेळ(शरीरातच पाहून घेतला)त्या गंगेच्या घाटावर सातही पेल पलटून बसून गेले.॥६५॥

राम

राम जोगी जंगम सेवडा ॥ षट दरसण सब लोय ॥

राम

राम ओ घाटो सुखराम के ॥ बिरळा परसे कोय ॥६६॥

राम

राम जोगी,जंगम,सेवडा,सहाही दर्शन आणि सर्व लोक,यांच्यातील या घाटाला कोणी विरळेच जाऊन परसतात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६६॥

राम

राम पिंडत तो जाणे नहीं ॥ जोगी पावे नाय ॥

राम

राम आ गंगा सुखराम के ॥ उलटर वाहाँ घर जाय ॥६७॥

राम

राम पंडित तर याला जाणतच नाही आणि हा योगीला ही मिळत नाही.ही गंगा(ध्वनी)तर उलटून बंकनाळेच्या रस्त्याने होऊन त्या घराला जाते,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६७॥

राम

राम

राम

राम हम सारा सब सोजिया ॥ तीरथ धाम मुकाम ॥

राम

राम माया अंग सुखराम के ॥ आतम परसण राम ॥६८॥

राम

राम मी सर्व शोधून घेतले.या शरीरातच सर्व तीर्थ,सर्व धाम आणि ठिकाण आहे,हे मी शोधून घेतले.हे मायेचे स्वभाव आहे आणि माझी आत्मा तर रामाला स्पर्श करू इच्छिते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६८॥

राम

राम

राम मेरा मन माने नहीं ॥ चंचळ हुवा उदास ॥

राम

राम अे सब ऊला धाम हे ॥ नेहेचल ले सत्त बास ॥६९॥

राम

राम या मायेने माझे मन खुश होत नाही.हे माझे मन या मायेच्या योगाने चंचल होऊन होऊन गेले.हे जे दिसले सर्व इकडचे धाम,ठिकाण आहेत तर या इकडच्या सर्व धामांना सोडून निश्चल जो नाश न होणारा सतवास आहे,त्या वासाला जाऊन घ्या,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६९॥

राम

राम

राम

राम पुरब का सब छाड के ॥ खोली पिछम पोळ ॥

राम

राम आतर सूं सुखराम के ॥ घाली सुर पुर रोळ ॥७०॥

राम

राम पूर्वेचा संखनाळेचा रस्ता सोडून,पश्चिमचा(बंकनाळेचा)दरवाजा उघडला.जिज्ञासे ने देवतांच्या पूर्वीमध्ये जाऊन मी धूम केली,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥७०॥

राम

राम

राम मन निजमन बेराग रे ॥ सुरत निरत ले नार ॥

राम

राम चोथी सुण सुखराम के ॥ ब्रेहन करे पुकार ॥७१॥

राम

राम माझे मन,निजमन तसेच वैराग्य आणि माझी सुरत,निरत तसेच लय(नाद)या तीन स्त्रियांनी

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आणि चौथी विरह येऊन पुकार करू लागली,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥७१॥

राम

राम

अे सांतु ले उलटिया ॥ तोडया अब घट घाट ॥

राम

तब सूझी सुखराम के ॥ पिछम सुर की बाट ॥७२॥

राम या सातही(मन व निजमन वैराग्य आणि सुरत,निरत व लय आणि विरह)प्राणाला घेऊन

राम उलट्या होऊन गेल्या व यांनी खूपच मोठे-मोठे अवघड घाट तोडले,तेव्हा पश्चिमची

राम सूरची वाट दिसू लागली,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥७२॥

राम यां चोकी गण देव की ॥ सुध बुध सुमती बात ॥

साताँ संग सुखरामजी ॥ अे पण कीया साथ ॥७३॥

राम येथे गुदा घाटावर गणेशची चौकी आहे.सुध,बुध या सुमतीची गोष्ट आहे.सार्तीसोबत हे

राम ही होऊन गेले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥७३॥

राम सब का चित्त मन अेक हुवा ॥ जग्या भागमल सूर ॥

पिछम दिस सुखराम के ॥ बागा अनहद तूर ॥७४॥

राम या सर्वांचे चित्त आणि मन एक होऊन गेले.त्याच्या योगाने भागमल(भाग्य)रूपी सूर्य

राम जागृत झाले आणि पश्चिम दिशेत(बंकनाळेच्या रस्त्याने मेरू दंडात)अनहद सूर वाजू

राम लागले,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥७४॥

राम थरन्यो सब लोक ब्हो ॥ जे जे परबत माय ॥

कर जोडे सुखरामजी ॥ सनमुख सारा आय ॥७५॥

राम तेव्हा सर्व देवांचे लोक थरथरू लागले.पर्वतावर(मेरू दंडात)माझी जय-जयकार करू

राम लागले.तेथील सर्व देव माझ्या समोर येऊन मला हात जोडू लागले,असे आदि सतगुरु

राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥७५॥

जो परबत धर माय थो ॥ ता मे पुरियाँ होय ॥

सो सारा सुखराम के ॥ परसण पूजे लोय ॥७६॥

राम जमिनीवर मेरू पर्वतात सर्व देवतांच्या पुऱ्या आहेत.(पाठीच्या एकवीस मण्यांमध्ये,

राम देवतांच्या वेग वेगळ्या एकवीस पुऱ्या आहेत).ते सर्व देव आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज

राम सांगतात की,ते सर्व प्रसन्न होऊन माझी पूजा करू लागले.॥७६॥

इत कू गंगा खळ हळे ॥ इत जमना बेहे पूर ॥

तां बीचे सुखरामजी ॥ चाले हरजन सूर ॥७७॥

राम इकडे उजव्या बाजूला गंगा खळ खळ आवाज करत वाहत आहे आणि तिकडे डाव्या

राम बाजूने यमुना पूरासारखी वाहून राहिली आहे.या गंगा यमुनेच्या पूरात कोणी शूरवीर हरीजन

राम असेल तोच चालेल,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥७७॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	बीचे बोहो पुरियाँ घणी ॥ सुर देवा का लोक ॥		राम
राम	डेकावे सुखराम के ॥ जाणण देवे मोख ॥७८॥		राम
राम	यांच्यामध्ये अनेक आणखी ही पुऱ्या आहेत आणि मध्ये देवतांचा लोक आहे.ते सर्व देवता		राम
राम	इकडून मोक्षास जाणाऱ्या संतांना बहकवून देतात,मोक्षाला जाऊ देत नाहीत.असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥७८॥		राम
राम	घर घर अटके देव सो ॥ लोक पुरी के माय ॥		राम
राम	सुख दुख दे सुखरामजी ॥ जिण जिण पुरियाँ जाय ॥७९॥		राम
राम	त्या पुऱ्यांचे देवता आपल्या-आपल्या घरात मोक्षाला जाणाऱ्या संतांना अटकवतात आणि		राम
राम	लोका लोकात,पुरी पुरीत देव संतांना थांबवतात.तेथील देवता मोक्षाला जाणाऱ्या संतांना		राम
राम	कधी ही सुख देतात आणि कधीही दुःख देतात.ज्या-ज्या पुरीत ते संत जातात,तेथील		राम
राम	देव संतांना सुख आणि दुःख देतात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥७९॥		राम
राम	उलटा जन कू बस करे ॥ राख्यो चावे माय ॥		राम
राम	आ बिध हे सुर लोक में ॥ हम देखी हे जाय ॥८०॥		राम
राम	त्या पुरीतील देव मला उलट वशमध्ये करणे चाहतात आणि मला आप आपल्या पुऱ्यांमध्ये		राम
राम	ठेवणे चाहतात ही विधी देवतांच्या लोकाची आहे ती त्यांची विधी मी जाऊन बघितली,		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८०॥		राम
राम	मत मानो सुर लोक की ॥ जे जन मेरा होय ॥		राम
राम	सुख दुख सू डेहको मती ॥ आराधो अंक दौय ॥८१॥		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,या देवतांच्या लोकात,देवतांची गोष्ट		राम
राम	कोणी मानू नका.जे माझे जन आहेत ते या देवतांची गोष्ट ऐकू नका.त्या देवतांचे दिलेल्या		राम
राम	सुख आणि दुःखावर कोणी बहकू नका.फक्त दोन अंक रा आणि म म्हणजे रामनामाची		राम
राम	आराधना करा,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८१॥		राम
राम	जे थोडीसी मान के ॥ हरजन देवे कान ॥		राम
राम	तो दिसे सुखरामजी ॥ लीला बोहो बिध आण ॥८२॥		राम
राम	जर कोणी हरिजन या देवतांची थोडीशी ही गोष्ट मानून देवतांची गोष्ट ऐकण्यास कान		राम
राम	देईल तर त्याला अनेको प्रकारच्या लिला पाहण्या सारखे खेळ-तमाशा,देवतांचे चरीत्र		राम
राम	दिसू लागतील असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८२॥		राम
राम	देव लोक सो देखिया ॥ सब के सेत बिवाण ॥		राम
राम	आद जाग सुखराम के ॥ परबत माय बखाण ॥८३॥		राम
राम	देव लोकात मी सर्व बघितले,त्या सर्व देवतांचे विमान सफेद रंगाचे आहे.या सर्व देवतांचे		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आदि स्थान मेरु पर्वतात(मेरुदंडात)आहे,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥८३॥

जहाँ होय गेलो संत को ॥ घेरे सुर अस्थान ॥

जब सारा सुखरामजी ॥ सेज मिले घर आण ॥८४॥

राम ज्या देवतांच्या स्थानावर संत जातात तेव्हा तेथील देव देवतांच्या स्थानावर संतांना
राम घेरतात.जेव्हा सर्व देव सहजतेने आपल्या-आपल्या घरी जाऊन भेटतात,असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८४॥

सुर तेतीसुं क्रोड हे ॥ दाणुं बोहोत बखाण ॥

सब बसे सुखराम के ॥ ज्याँ सब का घर जाण ॥८५॥

राम हे देव तेहतीस कोटी आहेत आणि दानव तर पुष्कळ आहेत.सर्व देव आणि दानव तेथे
राम राहतात.त्या सर्वांचे तेथे घर आहे,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥८५॥

जम चवदे मोठा सही ॥ क्रोड क्रोड उण लार ॥

सब बसे सुखराम के ॥ जहाँ धरम दरबार ॥८६॥

राम चौदा यम मोठे आहेत.एका एका यमाजवळ शंभर लाख म्हणजे एक-एक कोटी
राम यमदूतांची फौज आहे.चौदा कोटी यमदूतांचे चौदा मालक आहेत.ते सर्वच धर्मरायाच्या
राम दरबारात राहतात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८६॥

ओर उपाया क्रोड ले ॥ कर देखी सब कोय ॥

जम दाणो सुखराम के ॥ बस नहीं हूवे जोय ॥८७॥

राम मी आणखी ही कोट्यावधी उपाय करून घेतले,मी सर्व उपाय करून बघितले,हे यम
राम आणि दानव दुसऱ्या कोणत्याही उपायाने कोणीही वशमध्ये होत नाही,असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥८७॥

अके कूं ग्रेह घेरियो ॥ दूजो निकसर जाय ॥

मूळ बिना सुखरामजी ॥ पच पच मरे बलाय ॥८८॥

राम एकाला मी घेरतो तर दुसरा निघून जातो.मूळशिवाय प्रयत्न करून करून मी थकून
राम गेलो,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८८॥

हम किमत कळ देखली ॥ सब का घर अस्तान ॥

दूजा बस हुवे सुखरामजी ॥ सब अके घर आण ॥८९॥

राम मी चातुर्याने सर्व(देवता आणि दानवांची)कला बघितली आणि घर आणि स्थानही बघून
राम घेतले.हे सर्वच एकाच घरात येऊन वशमध्ये होतात,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले. ॥८९॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	पाँच पची सुं चार ले ॥ इत उत न्हाटा जाय ॥		राम
राम	सब बस व्हे सुखरामजी ॥ बंकनाळ में आय ॥१०॥		राम
राम	पाच(इंद्रिये)पंचवीस(प्रकृती)आणि चार(मन,बुध्दी,चित्त,अहंकार)हे इकडे आणि तिकडे		राम
राम	पळतात.हे सर्व बंकनाळेत येऊन वशमध्ये होऊन जातात.हे बंकनाळेत येऊन गेले तर		राम
राम	त्यांच्याने इकडे-तिकडे जाता येत नाही,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥१०॥		राम
राम	सबका जूं घर मेर मे ॥ जित सुरज उदियाय ॥		राम
राम	चहुँ दिस जुग में खेल हे ॥ नेचळ उण घर मांय ॥११॥		राम
राम	या सर्वांचे घर मेरुमध्ये आहे.जेथून सूर्य उदित होतो तेथेच त्यांचे घर आहे.हे संसारात		राम
राम	चारी दिशांमध्ये खेळतात परंतु हे त्या घरात निश्चल होऊन जातात,इकडे-तिकडे पळत		राम
राम	नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११॥		राम
राम	जित सूरज ऊगे सदा ॥ पिछम सरस बखाण ॥		राम
राम	आ साखी सुखराम के ॥ अर्था सुलटी जाण ॥१२॥		राम
राम	जेथून सूर्य नित्य उदित होतो आणि पश्चिमला सरस बखाण या साखीचा अर्थ उलटा		राम
राम	जाणा.॥१२॥		राम
राम	जब पायो हम देस ओ ॥ मेर मूळ मुलतान ॥		राम
राम	सुरपुर नरपुर नागपुर ॥ फिन्यो सकळ जुग आन ॥१३॥		राम
राम	जेव्हा हा देश मला मिळाला,मेरुमध्ये मूळ मिळाले.मुलतान देवतांचा लोक आहे.देवांचा		राम
राम	लोक मृत्युलोक आणि पाताळलोकात म्हणजे सर्व संसारात मी फिरलो,असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३॥		राम
राम	सब सुर देख्या अकटा ॥ इन्द लोक में आय ॥		राम
राम	गण गंद्रप गावे घणा ॥ बोहो सुर राग बजाय ॥१४॥		राम
राम	हे सर्व देवता मी,इंद्र लोकात येऊन एकत्रित झालेले बघितले.मी इंद्र लोकात आलो,		राम
राम	तर इंद्रलोकात ही देवता एकाच जागी एकत्रित झालेले बघितले.इंद्र हा तेहतीस कोटी		राम
राम	देवतांचा राजा आहे.तेथे सर्व देव एकत्रित होतात.तेथे इंद्र लोकात गण व गंधर्व खूपच		राम
राम	आहेत,ते अनेको प्रकारचे राग-रागिणी,अनेको प्रकारचे सूर बाजांमधून काढतात असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१४॥		राम
राम	नाचे खेले कमकमे ॥ तरसावे बोहो रीत ॥		राम
राम	इंद्र लोक सुखराम के ॥ घणा दिन आसी चीत ॥१५॥		राम
राम	तेथे हे गंधर्व आणि गण नाचतात आणि खेळ खेळतात आणि कम कमे येथून जाणाऱ्या		राम
राम	संताला,अनेक तऱ्हेने तरसवतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हा		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम इंद्रलोक मला खूप दिवसांपर्यंत आठवण राहिल.॥९५॥

राम

देव लोक मे दुख घणो ॥ ज्याँ आद असतान ॥

राम

सुखिया युँ सब जाण के ॥ धन्यो ब्रम्ह को ध्यान ॥९६॥

राम या देवतांच्या लोकात अनेक दुःख आहेत, जेथे या देवतांचे आदि स्थान आहे. आदि सतगुरु

राम सुखरामजी महाराज सांगतात की, मी हे सर्व जाणून सतस्वरूप ब्रम्हचे ध्यान पकडले.

राम ॥९६॥

हम या मे फिरिया सही ॥ सरब लोक सुर राय ॥

राम

नहि मानी सुखरामजी ॥ अेक सूँ दूजी जाय ॥९७॥

राम मी यांच्यात फिरलो तर खर, यांच्या पूर्ण लोकात फिरलो आणि सूराय म्हणजे इंद्रलोक

राम याच्यातही मी फिरलो परंतु एक सतस्वरूप ब्रम्ह ध्यानाशिवाय दुसरी यांची एक ही गोष्ट

राम मानली नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥९७॥

राम कर जोडे. अे बीण वे ॥ अेक पग के पाण ॥

राम

देव लोक सुखरामजी ॥ हाजर चडी कबाण ॥९८॥

राम हे सर्व देवता आणि इंद्र माझ्यासमोर हात जोडून माझी विनंती करू लागले. या देव लोकांचे

राम सर्व देवता उपस्थित झाले. जसे कबाण म्हणजे ताणलेल्या धुनष्यासारखे वर्तुळाकार

राम आकार उभे राहून गेले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥९८॥

राम अेक तमासो उण लोक में ॥ सुणज्यो सब जन लोय ॥

राम

ताव पडे सुर लोक में ॥ चडण न देवे कोय ॥९९॥

राम

राम आणखी ही या लोकाचा एक तमाशा आहे तर सर्व संत आणि मनुष्य ऐका. त्या देवाच्या

राम लोकात ताप पडतो, ते देव आपल्या वरच्या देशात चढू देत नाहीत. (देवतांच्या वर जाणे,

राम देवतांना सहन होत नाही), म्हणून ते वरती न जाऊ देता, आपल्याच लोकात ठेवतात

राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥९९॥

राम वाँ सतगुरु का बेण सो ॥ लीया सुरत समाळ ॥

राम

इत हम कूं सतगुरु कहयो ॥ सुखिया सुरपुर काळ ॥१००॥

राम त्या जागेवर मी राम स्मरण करण्याचे सतगुरुचे ज्ञान सुरतने सांभाळून ठेवले. येथे मला

राम सतगुरुने सांगितले होते की, अरे सुखरामा, हे सूरपूर काळ आहे. देवलोकाचे देवता वर

राम जाणाऱ्याकरीता काळ आहेत याकरीता यांच्या खेळ तमाशात किंवा यांच्या गोष्टींमध्ये

राम भुलू नका. अशा प्रकारे मला सतगुरुने आधीच सांगितले होते असे आदि सतगुरु सुखरामजी

राम महाराज बोलले. ॥१००॥

राम ज्याँहा हम ग्यान संभाळियो ॥ निजमन कियो बिचार ॥

राम इण जागा सुखरामजी ॥ बोहो जन चाल्या हार ॥१०१॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम देवतांच्या लोकात मी सतगुरुच्या ज्ञानाची आठवण केली आणि सतगुरुच्या ज्ञानाचा,
राम निजमनाने विचार केला की,या जागेवरून अनेको जन(संत)हारून वापस परतून गेले असे
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१०१॥

राम

राम

राम

सुखदेव सा पाछा पडया ॥ सो सुणियो असतान ॥

राम

सुखिया सतगुरु याद कर ॥ तब देवे अे जान ॥१०२॥

राम

राम ज्या जागेवरून सुखदेव बाद्रायणी सारखे परत परतून गेले ते स्थान हे आहे असे मी
राम ऐकले.आदि सतगुरु सुखरामजी सांगतात की,जेव्हा सतगुरुची आठवण कराल,तेव्हा हे
राम पुढे जाऊ देतात.॥१०२॥

राम

राम

सातुं जोधा संग ले ॥ तीन अगाऊ राख ॥

राम परवानो सुखरामजी ॥ निस दिन आ गळ भाख ॥१०३॥

राम

राम सात योद्धे सोबत घेऊन,तीन योद्धे पुढे ठेवले आणि सतगुरुने दिलेले ज्ञान हा परवाना
राम रात्रंदिवस पुढची गोष्ट सांगू लागला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥१०३॥

राम

राम

राम

देव लोक में चालणो ॥ खरा खरी को काम ॥

राम जन सुखिया इंद्र डरे ॥ सुरग लोक सब धाम ॥१०४॥

राम

राम या देवतांच्या लोकात चालणे खूप कठीण काम आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात की,मला इंद्र ही घाबरतो आणि देव लोकाच्या सर्व धामांचे सर्व देवता मला
राम घाबरतात.॥१०४॥

राम

राम

राम

डरता भेजे मोगणी ॥ पाँच बाण दे हात ॥

राम कळ किमत सुखराम के ॥ सब पाडण की बात ॥१०५॥

राम

राम मला घाबरून इंद्राने आपल्या अप्सरेला हातात पाच बाण देऊन पाठविले.इंद्र आणि
राम देवतांच्या कला आणि हिकमत मला परत द्यायचीच आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥१०५॥

राम

राम

राम

सुरग लोक हम देखियो ॥ दगा बाज सब होय ॥

राम सब घाटा सुखराम कहे ॥ बोहो बिध बांध्या जोय ॥१०६॥

राम

राम मी संपूर्ण स्वर्ग लोक बघितला.तेथे सर्व लोक दगाबाज आहेत हे देवता पुढे जाणाऱ्यांना
राम अनेक अवरोध उत्पन्न करतात,हे मी पाहिले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले.॥१०६॥

राम

राम

राम

जन कूं रोके बीच मे ॥ चडण न देवे ठोड ॥

राम सुरग लोक सुखराम कहे ॥ दे नित पाछो मोड ॥१०७॥

राम

राम हे सर्व देवता मला मध्येच थांबविणे इच्छीता आणि पुढच्या स्थानावर चढू देत नाहीत

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम हे स्वर्गाचे देवता मला नित्यप्रती परत पाठवणेच चाहतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी
महाराज बोलले.॥१०७॥

राम

राम घणाघणी जो बळ करुं ॥ जुंझू लिव संग लेह ॥

राम सुरग लोक सुखराम के ॥ तो ही जाण न देह ॥१०८॥

राम मी खूप जोर करतो आणि त्यांच्याशी झुंजतो.लव(रामनामाच्या धूनचा नाद)लावून राम
राम शब्द सोबत घेऊन झुंजतो,लढतो.(जसे तलवारीने लढतात)त्याचप्रकारे मी लव घेऊन
राम लढतो.तरीही हे देव मला स्वर्गातून पुढे जाऊ देत नाहीत असे आदि सतगुरु सुखरामजी
महाराज बोलले.॥१०८॥

राम परथम पाडे अवस कर ॥ तिणमे फेर न सार ॥

राम देव लोक सुखराम के ॥ हम देख्यो जुंझार ॥१०९॥

राम आधी तर हे निश्चित मागे परत ढकलून देतात.यांच्या ढकलण्यात फेरफार नाही.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात या देव लोकात सर्वच देव मी बघितले की,ते मोठे
राम लढवय्ये आहेत.॥१०९॥

राम सुरग इकीसुं देखिया ॥ सब की आ बिध रीत ॥

राम सुखिया गेले बीच मे ॥ सुख दुख आसी चीत ॥११०॥

राम मी सर्व एकवीस स्वर्ग बघितले.या सर्वांची हीच विधी आणि रीत आहे.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,यांच्या रस्त्याच्या मध्ये मला दिले गेलेले सुख आणि
राम दुःख आठवण राहतील,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११०॥

राम पुरियाँ सबे सुमेर में ॥ इण उणियारे होय ॥

राम सुखिया इंडो ढेल को ॥ चोपड पासो जोय ॥१११॥

राम या देवतांच्या पुऱ्या सुमेर पर्वतात(आपल्या पाठीच्या मणक्यात)आहे.या पुऱ्यांचे स्वरूप
राम मोराच्या अंझ्यासारखे किंवा चौसरीच्या नरदासारखे दिसले असे आदि सतगुरु सुखरामजी
महाराज बोलले.॥१११॥

राम सोळे बडा बिवाण हे ॥ तिण में आठ बखाण ॥

राम जन सुखिया वे देवतां ॥ फिरे सकळ जुग आण ॥११२॥

राम या देवतांचे मोठे सोळा विमान आहेत.या सोळा विमानात आठ खूपच मोठे आहेत.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हे सर्व देवता आपल्या-आपल्या विमानात बसून
राम पूर्ण संसाराचे भ्रमण करतात.॥११२॥

राम पुरियां सबे सुमेर में ॥ हम सब देखी जाय ॥

राम जन सुखिया जग में फिरे ॥ सबे बिवाणा मांय ॥११३॥

राम यांच्या पुऱ्या सर्व सुमेर पर्वतावर आहेत.त्या पुऱ्यांना मी सर्व तऱ्हेने जाऊन बघितले.देव

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	लोकाचे सर्व देव आपल्या आपल्या विमानात बसून संसारात फिरतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११३॥		राम
राम	ब्रम्हा इंद्र महेश का ॥ बिसन सगत सिव सूर ॥		राम
राम	इनका बडा बिवाण हे ॥ प्रीतम का बोहो नूर ॥११४॥		राम
राम	ब्रम्हा,विष्णु,महेश व शक्ती या सर्व देवतांचे विमान मोठे आहेत.हे विमान प्रिय आणि बोहोनूर म्हणजे तेजवान आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११४॥		राम
राम	कामदेव गणपत रे ॥ गवर सुरसत्ति होय ॥		राम
राम	सब देवत सुखराम के ॥ बिना बिवाण न कोय ॥११५॥		राम
राम	कामदेव,गौरी,गणपती,पार्वती,सरस्वती यांचे ही विमान आहेत.हे सर्व देव यांच्यातील, कोणी ही बिना विमानाचे नाही आहे,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११५॥		राम
राम	वाँ ब्रम्हा के हंस हे ॥ याँ कहिये सो हात ॥		राम
राम	जन सुखिया खंड पिंड की ॥ सारी अेको बात ॥११६॥		राम
राम	तेथे ब्रम्हाचे विमान हंस आहे तर येथे हात आहे.अशा प्रकारे खण्डाची आणि पिण्डाच्या सर्व गोष्टी एकच आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११६॥		राम
राम	हम काया सब थूथ हे ॥ देख्या तीनुं लोक ॥		राम
राम	सुरग नरग सुखराम के ॥ इस बिध सारा थोक ॥११७॥		राम
राम	मी संपूर्ण शरीराचा शोध करून तिन्ही लोक बघितले.तेथील स्वर्ग,नर्क तसेच सर्व लोक आणि तेथील प्रत्येक वस्तु बघितली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११७॥		राम
राम	खवाँ बिसन ससि सूर के ॥ घ्राण सगत के सास ॥		राम
राम	इन्दर के सुखरामजी ॥ पाव अगुंठे बास ॥११८॥		राम
राम	खवा(खांदा)विष्णूचे विमान(गरूड)आहे.नाक चंद्रमाचे विमान(हरीण)आहे आणि सूर्याचे विमान सात तोंडाचा घोडा आहे आणि शक्तीचे विमान सिंह तो नाकाचा श्वास आहे आणि इंद्राचे विमान(ऐरावत)पायाच्या अंगठ्यात राहतो.॥११८॥		राम
राम	शंकर के चख नेण हे ॥ कतर स्याम मुख होय ॥		राम
राम	बिवाण कहया सुखरामजी ॥ काया मध सब जोय ॥११९॥		राम
राम	शंकराचे विमान(नंदी)डोळा आहे व कार्तिक स्वामीचे विमान मोर(तोंड)आहे.हे सर्व विमान मी जे बोललो ते सर्व विमान या शरीरातच पाहून बोललो,ब्रम्हांडाची रचना पिंडात पाहून सांगितली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११९॥		राम
राम	कवत ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	ब्रम्हा बाहण हंस ॥ बिसन के खग कहीजे ॥		राम
राम	चंद्र सूर के घ्राण ॥ मृघ वाहण लहीजे ॥		राम
राम	ईस नांदियो नेण ॥ सगत सिंग सास बखाणो ॥		राम
राम	कतर स्याम मुख मोर ॥ इंद्र कानाँ कुंजर ठाणो ॥		राम
राम	सब देवत के बिवाण हे ॥ देवा आगे लीन ॥		राम
राम	सुखराम दास काया मधे ॥ लिया बिवाण सब चीन ॥१२०॥		राम
राम	ब्रम्हाचे विमान हंस, विष्णूचे गरूड, चंद्रमाचे हरीण, सूर्याचे विमान सात तोंडाचा घोडा (म्हणजे		राम
राम	डाव्या नाकाच्या श्वासात चंद्र चालतो आणि उजव्या नाकाच्या श्वासात सूर्य चालतो)		राम
राम	अशा प्रकारे सूर्याचे आणि चंद्रमाचे दोघांचेही विमान नाक आहे. महादेवाचे विमान नंदी,		राम
राम	हे डोळे आहे. शक्तीचे विमान सिंह हा श्वास आहे व कार्तिक स्वामीचे विमान मोर हे		राम
राम	तोंड आहे. अशा प्रकारे सर्व देवतांचे विमान आहे. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज		राम
राम	सांगतात की, इंद्राचे विमान कान (कुंजर) ऐरावत आहे व हे विमान देवतांच्या पुढे लीन		राम
राम	झाले आहेत. हे सर्व विमान मी कायेतच (शरीरातच) शोधले आहेत असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१२०॥		राम
राम	॥ साखी ॥		राम
राम	सब देवत के बिवाण हे ॥ काया में सुर धाम ॥		राम
राम	सब देख्या सुखरामजी ॥ मुख शिवरण कर राम ॥१२१॥		राम
राम	या सर्व देवतांना विमान आहेत आणि या सर्व देवतांचे राहण्याचे धाम आहे, ते सर्व या		राम
राम	शरीरातच आहे. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, हे सर्व मी मुखाने		राम
राम	रामनामाचे स्मरण करून बघितले आहे. ॥१२१॥		राम
राम	पुरब सोजी पयाँळ कूं ॥ पिछम सुर नो देस ॥		राम
राम	धामा बिच सुखरामजी ॥ न्यारा वे नर बेस ॥१२२॥		राम
राम	पूर्व ही सर्व शोधून बघितले, पाताळ ही सर्व शोधून बघितले आणि पश्चिमच्या देवतांचे		राम
राम	लोक ही बघितले. आपल्या-आपल्या राहण्याच्या स्थानांमध्ये, वेगवेगळे मनुष्य राहतात,		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१२२॥		राम
राम	सुरग इकीसूं देखिया ॥ सब के जम दूत ॥		राम
राम	हम आया उण देस में ॥ झूटा दरसे पूत ॥१२३॥		राम
राम	हे सर्व एकवीस स्वर्ग मी पाहिले. या सर्वांच्या मस्तकावर यमदूत आहे. मी जेव्हा त्या देशात		राम
राम	आलो तर मला हे सर्व देवता खोटे (नाशवान) दिसू लागले असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले. ॥१२३॥		राम
राम	तीन लोक कूं घेरियो ॥ सब कूं कीया जेर ॥		राम
राम			राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	मेर घाट सुखरामजी ॥ असो दुलभ न फेर ॥१२४॥		राम
राम	या यमदूतांनी तिन्ही लोकांना घेरले बंदी करून,जेर करून दिले आहे.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की,या मेरू घाटासारखा अधिक दुर्लभ कठीण काहीही		राम
राम	नाही आहे.॥१२४॥		राम
राम	तकड बंध गाढा करे ॥ देवे बोहो शिर मार ॥		राम
राम	उण आगे सुखराम के ॥ सब जुग चाल्यो हार ॥१२५॥		राम
राम	हे यमदूत मजबूत(तकडबंध)बांध बांधतात आणि मस्तकावर खूपच मार मारतात.या		राम
राम	यमदूतांच्या पुढे संपूर्ण संसार हारून जातो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥१२५॥		राम
राम	दूजा की मै क्या कहूँ ॥ मेरी करुं पुकार ॥		राम
राम	मेर माय सुखराम के ॥ सतगुरु जाण ज हार ॥१२६॥		राम
राम	दुसऱ्यांचे तर मी काय सांगू?मी आपलीच पुकार सांगतो की,मेरुमध्ये आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की,सतगुरुच जाणणारे आहे.॥१२६॥		राम
राम	असा दर्से जोर सो ॥ तेज खियो नहिं जाय ॥		राम
राम	मन पूठा सुखरामजी ॥ उण घर चडे न आय ॥१२७॥		राम
राम	यमदूतांची भारी ताकद दिसते.त्या यमांचे तेज सहन होत नाही.मन पुढे जाण्याकरीता		राम
राम	तयार होत नाही.या मनाने त्या घरी चढले जात नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥१२७॥		राम
राम	पाछा आवे टेल के ॥ सुरग लोक के मांय ॥		राम
राम	जम छाया सुखरामजी ॥ मो से सही न जाय ॥१२८॥		राम
राम	हे मन मेरूपासून पलटून स्वर्ग लोकात येऊन जाते.यम लोकात मेरूपासून जाण्यात		राम
राम	घाबरते,याकरीता परतून पुन्हा स्वर्ग लोकात येऊन जाते.त्या यमाची छाया ही माझ्याने		राम
राम	सहन होत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१२८॥		राम
राम	सनमुख क्यों कर सेहेत हे ॥ जम जालम के घाट ॥		राम
राम	हम राहा डांडी पीठ में ॥ सिर ऊपर कर बाट ॥१२९॥		राम
राम	माझ्याने त्याची सावली ही सहन झाली नाही,अशा यमदूताला दुसरे मनुष्य,समोर कसे		राम
राम	सहन करतात?तो यम खूपच जालीम आहे,त्याचा घाट ही बिकट आहे,त्याला दुसरे लोक		राम
राम	(मनुष्य)समोर कसे सहन करतात?मी माझा रस्ता पाठीकडून यमराजाच्या मस्तकावरून		राम
राम	काढला. ॥१२९॥		राम
राम	वा मै तेज करूर रहे ॥ जमराय के माय ॥		राम
राम	सुखराम दास के सूखां ॥ सो शिर पर होय जाय ॥१३०॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम त्या यमाचे तेज खूपच कडक आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जे
राम शूरवीर संत आहेत तेच यमराजाच्या डोक्यावर पाय देऊन(यमराजाच्या मस्तकाची पायरी
राम बनवून)पुढे जातात.॥१३०॥

राम

राम

राम

बडो अचंबो अेक ओ ॥ पाय पडे सब कोय ॥

राम

जम दाणुं सुखराम के ॥ हरजन पे बस होय ॥१३१॥

राम

राम मला हा एक खूपच मोठा अचंबा होतो.ते सर्व(मोठे चौदा यमराज)सर्वच्या सर्व माझ्या
राम पाया पडत होते.ते यम आणि दानव सर्व माझ्या वशमध्ये होऊन गेले असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३१॥

राम

राम

धूजे निपट निराट सो ॥ बोहो दरसण की चाय ॥

राम

तोइ जम छाया सुखराम के ॥ मो पे सही न जाय ॥१३२॥

राम

राम ते यमराज आणि त्यांचे दूत मला खूपच घाबरतात आणि कापतात.ते माझ्या दर्शनाची
राम खूपच इच्छा ठेवतात.इतके माझ्या आधीन झाले आहे तरीही यमाची छाया माझ्याने
राम सहन होत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३२॥

राम

राम

देख्या जम असतूळ सो ॥ बोहोत करारो काम ॥

राम

बंध लागे सुखरामजी ॥ चिसकन दे उण धाम ॥१३३॥

राम

राम मी त्या यमदूताचे स्थूल शरीर बघितले.त्यांचे मोठेच कठीण काम आहे.त्यांचा बंध लागला
राम तर ते इकडे-तिकडे जाऊ देत नाही,हलू देत नाही,असे त्या धामात आहे,असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३३॥

राम

राम

आगो पाछो सोज के ॥ नख चख सकळ सरीर ॥

राम

मेर जम असतान में ॥ चिगण न पावे बीर ॥१३४॥

राम

राम

राम तेथे यमलोकात जीवांची पुढे-मागे,सर्वांचा शोध केला जातो.चित्रगुप्त हे जीवांच्या शरीरावर
राम त्यांच्या कर्माच्या प्रमाणाने,निशाणी करून देतात,चित्र हा प्रगट रूपात केल्या गेलेल्या
राम कृत्यांची निशाणी,शरीराच्यावर प्रगट करून देतो व गुप्त हा गुप्त रूपाने केले गेलेल्या कृत्यांची
राम निशाणी शरीराच्या आत निशाण लावून देतो.यमलोकात जीव गेल्यावर त्याच्या पुढे-
राम मागे शोधून त्याच्या वर चित्र आणि गुप्तचे केलेले निशाण पाहून त्याच्या केलेल्या कर्माच्या
राम हिशोबाने त्याला भोग भोगण्यास लावतात.अशा प्रकारे जीवाच्या नखापासून डोळ्यांपर्यंत
राम पूर्ण शरीर पुढे-मागे शोधून घेतात.मेरुत यमाच्या स्थानी जीवाला इकडे-तिकडे करता
राम येत नाही.॥१३४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

मन बुध चित बेराग जूं ॥ हाजर व्हे उण धाम ॥

राम

तो जीते सुखरामजी ॥ जम जालम का गाम ॥१३५॥

राम

राम त्या यमाच्या लोकात मन,बुध्दी,चित्त व वैराग्य हे प्राण्याजवळ हजर झाले तर यमाच्या

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	धामात जीवाचा विजय होतो,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३५॥		राम
राम	सुध बुध मनछा मान ले ॥ सब हाजर ऐ होय ॥		राम
राम	जम मेर अस्तान में ॥ चिगण न पावे कोय ॥१३६॥		राम
राम	सुध(समज),बुध्दी,मनषा,मान घेऊन हे सर्व येऊन तेथे हजर झाले.मेरुमध्ये यमाच्या		राम
राम	स्थानावर कोणीही थोडेसेही हलू-डोलू शकत नाही.॥१३६॥		राम
राम	असा ग्रेहे काठा करे ॥ हाथ पाव सब देह ॥		राम
राम	मुख जीभ्या सुखरामजी ॥ भोजन भजन न लेह ॥१३७॥		राम
राम	हे यमाचे दूत तोंड आणि जीभ यांनाही मजबूत बांधतात.त्या योगाने भोजन किंवा भजन		राम
राम	होऊ शकत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३७॥		राम
राम	चलण न देवे पैड भर ॥ इत उत मुडयो न जाय ॥		राम
राम	असो दुख सुखराम के ॥ जम लोक के मांय ॥१३८॥		राम
राम	ते यमदूत असे मजबूत बांधतात की,जीवाला एक पाऊल ही चालू देत नाहीत आणि		राम
राम	जीवाकडून इकडे तिकडेही फिरले जात नाही असे दुःख त्या यमलोकात आहे असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३८॥		राम
राम	आगो पीछो सोज ले ॥ साच झूट अनाण ॥		राम
राम	जम घर मे सुखराम के ॥ सब करणी का छांण ॥१३९॥		राम
राम	तेथे यम लोकात पुढे-मागे सर्वांचा शोध करून घेतात.खरे आणि खोटे सर्व निशाण पाहून		राम
राम	घेतात.त्या यमाच्या घरात सर्व जीवांची केलेल्या करणीची छाननी होते असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३९॥		राम
राम	काचा पाका परख हे ॥ मेर डंड के मांय ॥		राम
राम	जम लोक सुखरामजी ॥ बिरळा जीत्यो जाय ॥१४०॥		राम
राम	या मेरू दंडात कच्च्या व पक्क्याची परीक्षा होते.या यमलोकाला कोणी विरळाच संतच		राम
राम	जिंकू शकतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१४०॥		राम
राम	तड फड ऊठे जीव सो ॥ ले काया गढ घेर ॥		राम
राम	कुण बांधे सुखरामजी ॥ जम सांमी समसेर ॥१४१॥		राम
राम	सर्व जीव तडफडायला लागतात.त्यांच्या काया गडाला यम घेरून घेतो.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की,अशा जालीम यमाच्या समोर कोणी तलवार घेऊन		राम
राम	लढाई करण्यात तयार आहे का?॥१४१॥		राम
राम	चवदे तीनुं लोक सो ॥ सब घेरे जम राय ॥		राम
राम	कुण जीते सुखराम के ॥ जम जालम सूं जाय ॥१४२॥		राम
राम	चौदा भुवन (भूर, भवर, स्वर, महर, जन, तप, सत, तल, अतल, वितल, सुतल, तलातल,		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम रसातल,महातल)आणि तिन्ही लोकाला(स्वर्ग,मृत्यु,पाताळ) यमराजने घेरुन घेतले आहे,
राम तर असा हा यम जालीम आहे.याच्याशी लढाई करुन कोण जिंकू शकतो?असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१४२॥

राम

राम

राम

हम देख्या संत सूरवाँ ॥ दीवी दाद निराट ॥

राम

सात रोज सुखरामजी ॥ घेरी जन की बाट ॥१४३॥

राम

राम मी शूरवीर संत पाहिला.त्यांना दाद निराट मिळाली.स्वतः माझ्या जाण्याच्या रस्त्याला
राम हा यम सात दिवसांपर्यंत थांबवून बसला राहिला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले. ॥१४३॥

राम

धरम पुंन जिग जाप की ॥ जप तप करणी अेक ॥

राम

हम देखी सुखराम के ॥ सब की जम घर देक ॥१४४॥

राम

राम धर्म,पुण्य,यज्ञ,जाप,जप,तप आणि करणी करणारे सर्व मी यमाच्या घरात बघितले.(धर्म
राम करणारे,पुण्य करणारे,यज्ञ करणारे,जाप करणारे,तपस्या करणारे आणि करणी करणारे,
राम या सर्वाना मी यमाच्या घरात भोग भोगतांना बघितले.) आपल्या आपल्या करणीच्या
राम प्रमाणाने चांगले आणि वाईट भोग यमाच्या घरीच भोगतात,असे मी पाहिले असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१४४॥

राम

राम

पवन चाडे कष्ट सूं ॥ पुरब खाँचे सास ॥

राम

उनका घर सुखराम के ॥ जम पुर सन मुख बास ॥१४५॥

राम

राम योगाभ्यास करणारे खूपच कष्ट सहन करुन आपला श्वास संखनाळेच्या रस्त्याने ओढून
राम भृगुटीत चढवून घेतात.यांचे घर यमपूरीच्या समोर आहे.हे यमपूरीच्या समोर राहतात.
राम यांना यमपूरी समोर दिसते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१४५॥

राम

राम

अेक न माने जम सो ॥ सब कूं राखे घेर ॥

राम

ब्रम्ह भेदी सुखरामजी ॥ ता आगे जम जेर ॥१४६॥

राम

राम यम कोणाची एकही गोष्ट मानत नाही.सर्वाना यम घेरुन ठेवतो,परंतु जे सतस्वरूपी ब्रम्ह
राम भेदी संत आहेत.त्यांच्या पुढे हा यमराज खूपच आधीच झालेला राहतो,असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥१४६॥

राम

राम

तो ही गुण बरते खरो ॥ हम देख्यो हे जाय ॥

राम

सात रोज सुखराम के ॥ हम अटकाणा मांय ॥१४७॥

राम

राम हा यमराज आधीन झालेला राहतो,तरीही तो आपला गुण,प्रभाव दाखवतोच.हे सर्व मी
राम जाऊन डोळ्यांनी पाहिले आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,मी सुध्दा
राम पण सात दिवसांपर्यंत त्यांच्यात अटकलेला राहिलो.॥१४७॥

राम

राम

मेर लंघे सो सूरवाँ ॥ धरमराय को घाट ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सुखराम दास इण प्राण कूं ॥ दुलभ पिछम बाट ॥१४८॥

राम

राम जो मेरुमध्ये धर्मराजाचा घाट ओलांडून पुढे जाईल तोच शूरवीर आहे.या प्राणाला पश्चिमची
राम बंकनाळेची घाट खूपच दुर्लभ आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥१४८॥

राम

राम मेर डंड सूं फेर दे ॥ तिण में फेर न सार ॥

राम

राम हम देख्या सुखरामजी ॥ अवघट घाट बिचार ॥१४९॥

राम

राम हा यमराज जीवाला मेरू दंडापासून परत पलटवून देतो यात काही फेर फार नाही.हा
राम असा अवघड घाट आम्ही विचार करून पाहिला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले.॥१४९॥

राम

राम लांघण को सासो भयो ॥ घाटे थाह न कोय ॥

राम

राम अेकण दिन सुखराम व्हे ॥ हमने दीयो रोय ॥१५०॥

राम

राम मलाच या घाटाला पार करण्याची चिंता होऊन गेली आहे.या घाटाचा थांग काही लागत
राम नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,एक दिवस तर मी ही रडून दिले.
राम ॥१५०॥

राम

राम धीर बंधाई ग्यान मे ॥ जम जालम के गाँव ॥

राम

राम उत्तरे यूँ सुखरामजी ॥ ले साहिब को नांव ॥१५१॥

राम

राम तेथे सतगुरुंच्या ज्ञानाने धैर्य बांधले.हा यम तर खूपच जालीम आहे परंतु याच्या गावात
राम सतगुरुंच्या ज्ञानाने धैर्य,हिम्मत बांधली गेली.तेथे साहेबाचे नाव घेतल्यानेच पार उतरले
राम जाऊ शकते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५१॥

राम

राम नवका नाँव जिहाज में ॥ हम बेठा ता मांय ॥

राम

राम बिन खेयां सुखरामजी ॥ घाट न उतच्यो जाय ॥१५२॥

राम

राम रामनामाची जहाज म्हणजे मोठ्या स्टीमरमध्ये,मी जाऊन बसून गेलो परंतु त्या स्टीमरला
राम चालविल्याशिवाय म्हणजे रामनामाचे स्मरण केल्याशिवाय या घाटाच्या पार जाऊ शकत
राम नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५२॥

राम

राम खेवीं नाँव जिहाज कूं ॥ धजा बांध निसाण ॥

राम

राम पवन संग सुखरामजी ॥ निस दिन चाली जाण ॥१५३॥

राम

राम मी या रामनाम रूपी जहाजाला चालवले.त्या जहाजावर ध्वजा मोठमोठ्या पाल कपड्याचे
राम बांधतात,त्याला हवा लागते आणि त्या योगाने नाव चालते तसेच रामनामाची नाव,पवन
राम (श्वासा)सोबत चालते.ती श्वासाच्या सोबत(रामनामाची ध्वनि)जहाजासारखी चालू
राम लागली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५३॥

राम

राम जब घाटो हम लांगियो ॥ निमख न लागी बार ॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	जरां जाय सुखरामजी ॥ हूवा युं ले पार ॥१५४॥		राम
राम	तेव्हा या जालीम यमाचा घाट पार केला.त्या घाटाला पार करण्यात एक पापणी लवण्या इतकाही वेळ लागला नाही.अशा प्रकारे यमाचा घाट पार झाला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५४॥		राम
राम	अेक तमासा ओर हे ॥ फेर कहूँ मैं आण ॥		राम
राम	बाजा बोहो सुखराम के ॥ धरमराय के जाण ॥१५५॥		राम
राम	आणखी ही दुसरा एक तमाशा आहे तो मी तुला आणून सांगतो.त्या धर्मराजाच्या येथे अनेक प्रकारचे वाजे वाजतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५५॥		राम
राम	डावे सर्वण बाज हे ॥ बाजे राग अनेक ॥		राम
राम	भिंन भिंन कर सुखराम के ॥ निरख्या जम पुर देक ॥१५६॥		राम
राम	डाव्या कानात वाज्याचा आवाज येतो त्या वाज्यात अनेक प्रकारच्या राग-रागिण्या वाजतात.मी वेगवेगळे करुन सर्व यमपूर चांगल्या प्रकारे बघितला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५६॥		राम
राम	रागाँ बोहोत अनहद हुवे ॥ जे रिझे जन कोय ॥		राम
राम	चलण न देवे पंथ कूं ॥ अेसी रागाँ होय ॥१५७॥		राम
राम	तेथे अनेक प्रकारचे अनहद म्हणजे ज्याची सीमा नाही अशा राग-रागिण्या असतात. त्या राग-रागिणीत,जर कोणी संत रीझून(रमून)गेला,त्या राग-रागिण्या त्या संताला पुढे रस्त्यावर चालू देत नाही.संत राग-रागिण्यांमध्ये रीझून(रमून)तेथेच राहून जातो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५७॥		राम
राम	सुणज्यो सिख सब पाछला ॥ ओ दिष्टंग अेनाण ॥		राम
राम	अनहद बाजा झूठ हे ॥ मन मत देज्यो जाण ॥१५८॥		राम
राम	माझ्या मागचे शिष्य तुम्ही ऐका,हा माझा सांगितलेला दृष्टांत ऐका,यमपूरीचे हे अनहद वाजे आणि राग-रागिण्या सर्व खोटे आहेत.त्या राग-रागिण्या आणि अनहद वाज्यामध्ये माझ्या शिष्यांनो आपल्या मनाला जाऊ देऊ नका असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१५८॥		राम
राम	बाजे ज्युँ छो बाजता ॥ मन राखो घर एह ॥		राम
राम	जागत गोळा शब्द का ॥ निरखो उन घर देह ॥१५९॥		राम
राम	वाजे वाजतील तसे वाजू द्या,तुम्ही आपल्या मनाला घरात ठेवा.जागृत शब्दाचे गोळे त्या यमाच्या घरावर चालवत रहा असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५९॥		राम
राम	हम सारा सब देखिया ॥ पंवन पांचू घेर ॥		राम
राम	नरपुर जीता नाग सुं ॥ सुरग इकीसुं मेर ॥१६०॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	श्वास आणि पाची इंद्रियांना पलटवून मी हे सर्व पाहून घेतले. मी मृत्युलोकाला, नाग लोकाला आणि एकवीस स्वर्गाला जिंकून, मेरु (धर्मराजाची पुरी) ही जिंकून घेतली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१६०॥		राम
राम	जमपुर जीता अेक घर ॥ छोड्यो पुंन हर पाप ॥		राम
राम	आठ पोहोर सुखराम के ॥ अेक निरंजण जाप ॥१६१॥		राम
राम	येथे यमपूरीला जिंकून घेतले. पाप आणि पुण्य हे यमपूरीतच सुटून जातात. पुढे आठही प्रहर दिवस आणि रात्र निरंजनचा जाप जपू लागला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१६१॥		राम
राम	सिध आसण कूं साजियो ॥ बेठा मन कूं घेर ॥		राम
राम	लिव माळा सुखराम के ॥ निस दिन उर में फेर ॥१६२॥		राम
राम	सिध्दासनाची साधना करून मनाला घेरून, जागेवर घेरून बसविले. लीव (राम नामाचा नाद) लावून ही माळा रात्रंदिवस हृदयात फेरू लागला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१६२॥		राम
राम	जम राजा सूं राड कर ॥ निस दिन अेके ताय ॥		राम
राम	जब जीता सुखरामजी ॥ लिव समसेर बजाय ॥१६३॥		राम
राम	मी यमराजाशी हातात लवची तलवार घेऊन एकाच जोशाने रात्रंदिवस लढाई केली तेव्हा यमराजाला लढाईत मी जिंकले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१६३॥		राम
राम	मन बुध चित्त बेराग सो ॥ सुरत निरत ले भाग ॥		राम
राम	अेता मिल सुखराम के ॥ जीता जम घर जाग ॥१६४॥		राम
राम	मन, बुध्दी, चित्त आणि वैराग्य हे सर्व आणि सुरत, निरत या सर्वांनी लढाईमध्ये भाग घेतला. सर्वांनी मिळून यम घरात यमाला जिंकले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१६४॥		राम
राम	सुर नर ग्रेहे पाताळ ले ॥ तीन लोक सुख होय ॥		राम
राम	अब आया गो लोक मे ॥ सुर घर जाणी जोय ॥१६५॥		राम
राम	सुर (देव), नर (मनुष्य) पाताळ या तिन्ही लोकांचे सुख घेऊन, आता मेरुच्या पुढे गो लोकात आलो आणि देवतांचे घर जाणले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१६५॥		राम
राम	बाजा खुलिया दाढेड ॥ नाद घुरे इण रीत ॥		राम
राम	के किण सुं सुखरामजी ॥ राम न आवे चीत ॥१६६॥		राम
राम	तेथे उजवीकडे वाजे खुलले, त्या वाजांचा आवाज या रीतीने गुंजतो आहे की त्या घोर नाद ऐकण्याच्या पुढे रामनामाची आठवण येत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१६६॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जबर घुरे निसाण सो ॥ इंदर गाज न होय ॥

राम

राम नाद घुरे सुखरामजी ॥ उद बुद बाणी जोय ॥१६७॥

राम

राम तो खूपच जबरदस्त घुरतो.तितकी इंद्राची गर्जना(ढगांची गर्जना)ही होत नाही तसा नाद
राम गुंजतो.त्या नादाची वाणी अद्भूत दिसते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥१६७॥

राम

राम

राम

राम

राम आठ पोहर अखंड रहे ॥ अेक राग धुन बाण ॥

राम

राम अनहद सुण सुखरामजी ॥ नाद छिपाया जाण ॥१६८॥

राम

राम तेथे आठही प्रहर अखंडित एक सारखी वाणी आणि एक सारखी रागिणी राहते.तो अनहद
राम ऐकून नाद लुप्त होऊन जातो असे जाणा असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥१६८॥

राम

राम

राम

राम

राम लिछमी रे गो लोक में ॥ बोहो सुख लील बिलास ॥

राम

राम हम पीया सुखराम के ॥ इमरत सास उसास ॥१६९॥

राम

राम त्या गो लोकात लक्ष्मी राहते.तेथे अनेक प्रकारची लीला आणि विलास असल्याने अनेक
राम प्रकारचे सुख आहेत.त्या गो लोकात,मी श्वासा-श्वासात अमृत पान केले असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१६९॥

राम

राम

राम

राम

राम पूरब पिछम छाड कर ॥ गऊ लोक में आय ॥

राम

राम अब दरसत सुखराम के ॥ घाटा सुं पलटाय ॥१७०॥

राम

राम मी पूर्व आणि पश्चिम सोडून गो लोकात आलो.आता मला मी,मेरू घाटातून पलटून गेलो
राम असे दिसू लागले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१७०॥

राम

राम

राम

राम ग्यान ध्यान मुख शिवरणा ॥ करे पुरी के लोग ॥

राम

राम कबुहक नाचे कम कमें ॥ मून गहे कबु सोग ॥१७१॥

राम

राम त्या गो लोकात पुरीचे लोक कोणी ज्ञान सांगतात,कोणी ध्यान करतात तर कोणी तोंडाने
राम नामाचे स्मरण करतात.त्या गो लोकाचे लोक कधी नाचतात तर कधी कम कमी खातात
राम आणि कधी मौन धारण करून कोणाशी बोलत नाही आणि कधीही चिंता फिकीर करतात
राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१७१॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम मसतक धूणे लोक सो ॥ मुख मोडे ते जाय ॥

राम

राम लिछमी बर सुखरामजी ॥ अहे तमासा मांय ॥१७२॥

राम

राम तेथून संत पुढे जातात तेव्हा गो लोकाचे लोक आपली मान हलवतात आणि तोंड वाकडे-
राम तिकडे करून ते जात आहेत असे बोलले.संत तेथून पुढे जातात तेव्हा ते जात आहेत
राम असे तेथील लोक सांगतात आणि आपले तोंड बिघडवून चमकतात,तोंड आणि नाक
राम तिरपे करून टिंगल करतात आणि ते जात आहेत असे बोलतात आणि सर्व लोक आपले

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	मस्तक हलवितात.तेथे लक्ष्मीचा पती विष्णू आपल्या लोकात असे तमाशे करतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१७२॥		राम
राम	बाजा कहुँ नाचे सही ॥ आडी रोळ बखाण ॥		राम
राम	मुख चाडे. सुखरामजी ॥ गाय जूझ सब जाण ॥१७३॥		राम
राम	कोठे वाजे वाजत आहेत तर कोठे नाच अशा प्रकारे संतांच्या पुढे आडवे येतात व मस्करी करतात.ते राग-रागिणी गाऊन संतांशी झुंजतात परंतु संत त्याच्या लोकात न थांबता पुढे निघून जातात तेव्हा गो लोकातील लोक आपले तोंड तिरपे करतात म्हणजे उपहासाची मुद्रा प्रदर्शित करतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१७३॥		राम
राम	इयाँ ते सिलता बीछडे. ॥ सुरसत्त जमना गंग ॥		राम
राम	वाँ बाजा सुखराम के ॥ उद बुद बाणी जंग ॥१७४॥		राम
राम	या स्थानावरून गंगा, यमुना, इडा, पिंगळा यांचे रस्ते फुटतात. सरस्वती(सुष्मणा)गंगा आणि यमुना तेथे वाजे वाजवतात.त्या वाजाची अद्भूत वाणीची धूम होते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१७४॥		राम
राम	इत गंगा बिच सुरसरी ॥ इत जमनाँ को धाम ॥		राम
राम	तीनुं सुण सुखरामजी ॥ चाली परसण राम ॥१७५॥		राम
राम	डावी कडून गंगा, मध्ये सरस्वती आणि उजवीकडे यमुनेचा धाम, हे तिन्हीही(इडा, पिंगळा, सुष्मणा)रामाचा स्पर्श प्राप्त करायला चालली, असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१७५॥		राम
राम	गऊ कुंड सूं नीसरे ॥ दौय दिसा दिस जाय ॥		राम
राम	तीजी सुण सुखराम के ॥ गिर पर चडगी ध्याय ॥१७६॥		राम
राम	या गंगा, यमुना गो लोकाच्या गो कुंडापासून निघून दोन्ही दोन दिशांमध्ये जातात आणि तिसरी सुष्मणा धावत मस्तकावर चढते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१७६॥		राम
राम	गुण जेती पुरियाँ सिरें ॥ गंगा बहेछे छेक ॥		राम
राम	तीना सिरें सुखरामजी ॥ जमना उद बुद पेक ॥१७७॥		राम
राम	रजोगुणी ब्रम्हाची पूरी, तमोगुणी महादेवाचा कैलास आणि सत्वगुणी विष्णुची वैकुंठ पूरी डोक्याच्या तिकडे गंगा या तिन्ही पुण्यांना पार करून वरती यमुनेला अद्भूत पहा. ॥१७७॥		राम
राम	इत उत सूं दोनुं मिली ॥ ज्याहाँ ब्रम्ह का पाँव ॥		राम
राम	पग धोवे नित्त प्रीत सूं ॥ साझे सुध बुध भाव ॥१७८॥		राम
राम	इकडून गंगा आणि तिकडून यमुना दोन्ही मिळून गेल्या. जेथे ब्रम्हाचा पाय आहे तेथे ब्रम्हा दररोज खूपच प्रेमाने आपले पाय धुतो आणि सुध व बुध ने साधना करतो आणि भाव		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ठेवतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१७८॥

राम

राम बीचे सुखमण गंग मे ॥ उळझी दौय मेलाण ॥

राम

राम पीछे सुण सुखराम के ॥ दुळी बीच मझ आण ॥१७९॥

राम

राम गंगा आणि यमुनेच्या मध्ये सुष्मना पूर्णरूपात मिळून गेली.गंगा यमुनेच्या मध्ये सुष्मना

राम

राम पोहचून त्रिगुटीत लवंडली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१७९॥

राम

राम ज्याँ बेठा तीनूँ सिरे ॥ ब्रम्हा बिसन महेस ॥

राम

राम ताँ ऊपर सुखरामजी ॥ झिल मिल जोती वेस ॥१८०॥

राम

राम ब्रम्हा,विष्णू महादेव तिन्ही जेथे बसले आहेत,त्याच्यावर ज्योती झगमग करत बसली

राम

राम आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१८०॥

राम

राम ज्याँहा तीनूँ सिलता मिली ॥ त्रिबेणी के घाट ॥

राम

राम जन सुख्याँ पुरियाँ बिचे ॥ लिछमी बर को पाट ॥१८१॥

राम

राम ज्या स्थानावर तिन्ही सीलता(इडा,पिंगळा व सुष्मना)भेटल्या त्याला त्रिवेणीचा घाट

राम

राम म्हणतात.यांच्या पुण्यांमध्ये लक्ष्मी पति विष्णूचे सिंहासन आहे असे आदि सतगुरु

राम

राम सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१८१॥

राम

राम गंगा जमना सुरसरी ॥ दुळी कुंड में आण ॥

राम

राम इण घर ते सुखरामजी ॥ बिछडी आदू खाण ॥१८२॥

राम

राम या गंगा, यमुना, सरस्वती त्रिगुटी कुंडात लवंडल्या.सर्व प्रथम येथून जीव वेगळा होऊन

राम

राम गर्भात आला म्हणून हिला आदि खाण म्हटले गेले आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

राम महाराज बोलले.॥१८२॥

राम

राम जिनकी जाँ मे मिल गई ॥ पाछे सत्त न होय ॥

राम

राम त्रिवेणी के घाट मे ॥ बोहो जल भरियो जोय ॥१८३॥

राम

राम ज्याची त्याच्यात मिळून गेली.जीव भृगुटीहून येऊन त्रिगुटीत मिळून गेला.भृगुटी आणि

राम

राम त्रिगुटीच्या मध्ये एक जाळी सारखा पडदा आहे.मागे सत नाही होत.त्या त्रिवेणीच्या घाटात

राम

राम खूपच पाणी भरलेले दिसते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१८३॥

राम

राम आतुं पुरियां मगन हे ॥ तां मे दौय बखाण ॥

राम

राम तां बीचे सुखरामजी ॥ इमरत बरसे आण ॥१८४॥

राम

राम आठ पुण्या मग्न आहेत.त्या आठ पुण्यांमध्ये दोन वर्णन करण्या सारख्या आहेत.त्यांच्या

राम

राम मध्ये अमृताची वर्षा होते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१८४॥

राम

राम तेजी निपट निराट हे ॥ बिसन लोक के मांय ॥

राम

राम सुख अेता सुखरामजी ॥ मोपे कहा न जाय ॥१८५॥

राम

राम विष्णूच्या लोकात तेजच तेज म्हणजे अतिशय तेज आहे,तेथे सुख इतके आहेत की,ते

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम माझ्याने सांगितले जात नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१८५॥

राम

इमरत बरसे कण झडे ॥ बांगे राग अनेक ॥

राम

मुख आगे सुखराम के ॥ क्यूँ नहि चाले पेक ॥१८६॥

राम त्या स्थानावर अमृताची वर्षा होते आणि तेथे कण(हिन्याच्या तुकड्याला हिरक म्हणतात)

राम त्या कणाची झडी लागली आहे आणि त्या जागेवर अनेक प्रकारच्या राग-रागिणी आणि

राम अनेक प्रकारचे वाजे वाजत आहे.मुखाच्या समोर गाणे वाजवणे होऊन राहिले आहे,ते

राम पाहून पुढे कां जाऊ नये म्हणजे जे समोर होऊन राहिले आहे त्याला पाहून पुढे चला.

राम ॥१८६॥

त्रिवेणी के घाट मे ॥ अके तमासो ओर ॥

राम

देवळ में सुखरामजी ॥ निस दिन बोले मोर ॥१८७॥

राम त्या त्रिवेणीच्या घाटावर एक आणखीही तमाशा आहे.मंदिरात म्हणजे मस्तकाच्या वरच्या

राम भागावर रात्रंदिवस मोर बोलतो आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.

राम ॥१८७॥

देख्या निरत निहार के ॥ अे तो मोर न होय ॥

राम

निझ हंसा सुखरामजी ॥ आण बिराज्या जोय ॥१८८॥

राम मी निरतने निरखून पाहिले तर मला दिसले की,हा मोर तर नाही आहे,हा तर माझा निज

राम हंस आहे तो येऊन बसला आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१८८॥

राम त्रिवेणी के घाट में ॥ हीरा चुणे अमोल ॥

राम हंसा कूं सुखराम के ॥ जब जुग बंध्यो तोल ॥१८९॥

राम त्या त्रिवेणीच्या घाटावर हा हंस अनमोल हिरे(रामनाम)विकणे-खरेदी करण्यात लागला,

राम भजन करायला लागला.जेव्हा या हंसाने संसाराला तोलून बांधून घेतले,हे मी सांगत

राम आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१८९॥

राम केळा करे किलोळ से ॥ हंसे हरख अपार ॥

राम खीर नीर सुखराम के ॥ न्यारा किया बिचार ॥१९०॥

राम त्रिगुटीत हंस अनेक प्रकारच्या क्रिडा करतो आणि किलकारी मारतो.त्या जागेवर हंसाला

राम अपार आनंद होतो.तेथे हंसाने दूध आणि पाणी वेगवेगळे केले म्हणजे माया आणि

राम सतस्वरूप ब्रम्हचा निर्णय केला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१९०॥

राम त्रिवेणी के घाट में ॥ हंस गयो दुख भूल ॥

राम हीरा चुणे सुखराम के ॥ मगन भयो फर फूल ॥१९१॥

राम त्या त्रिवेणी घाटात,हंस मागचे सर्व दुःख विसरून गेला.हिरे वेचण्यात म्हणजे राम भजन

राम करण्यात मग्न होऊन गेला आणि खूपच प्रफुल्लित झाला असे आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम महाराज बोलले.॥१९१॥

राम

उडने की अब ने करे ॥ पाया सुख अनेक ॥

राम

राम

सुण हंसा सुखराम के ॥ अ नेहचल बेस न पेक ॥१९२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

जावेगो सुख धाम ओ ॥ फिर याही का सब भूप ॥

राम

राम

चल हंसा सुखराम के ॥ ज्याँहा साहब बिन रूप ॥१९३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

काळ न पूंचे कामना ॥ वाहाँ माया नहि जाय ॥

राम

राम

सुण हंसा सुखराम के ॥ वो सत्त धाम कहाय ॥१९४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

ओ माया को देस हे ॥ नेहचे जम फिर जाय ॥

राम

राम

सुण हंसा सुखराम के ॥ तूं मत भूले सुख मांय ॥१९५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

मान हमारी बात कूं ॥ उड छाडो ओ धाम ॥

राम

राम

चल हंसा सुखराम के ॥ ज्याँहा माया बिन राम ॥१९६॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

अमर आसा इधक हे ॥ बिन टेके सतधाम ॥

राम

राम

चल हंसा सुखराम के ॥ वाहाँ हम हि तुम राम ॥१९७॥

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	नाही आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१९७॥		राम
राम	बातां सुण चंचळ भयो ॥ हंसे लगी उदास ॥		राम
राम	कब देखूं सतलोक कूं ॥ नेहचळ निरभे बास ॥१९८॥		राम
राम	ही गोष्ट ऐकून हंस येथील सुखाने उदास होऊन,चंचल होऊन गेला आणि तो सतलोक		राम
राम	मी केव्हा पाहिल ?असा चंचल होऊन गेला.तो सतलोक निश्चल आणि निर्भय राहण्याचे		राम
राम	स्थान आहे,ते मी केव्हा बघेल असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१९८॥		राम
राम	आठ पोर चोसट घडी ॥ अे मुख माने नांह ॥		राम
राम	हंसे की सुखराम के ॥ अंछया सत पुर जाह ॥१९९॥		राम
राम	अष्टो प्रहर आणि चौसष्ट घडी या त्रिगुटीच्या सुखाला मानले नाही.या हंसाची इच्छा		राम
राम	सतपूरात जाण्याची होऊन गेली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१९९॥		राम
राम	लागो फेर उदास होय ॥ उपजी पीड सरीर ॥		राम
राम	अे निस सुण सुखरामजी ॥ हंसो धरे न धीर ॥२००॥		राम
राम	जीव खूप उदास होऊ लागला,सतपूरात जाण्याची शरीरात पीडा उत्पन्न होऊन गेली.रात्रं		राम
राम	दिवस हंस धीर नाही धरू शकत असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२००॥		राम
राम	त्रिवेणी छिल ऊबकी ॥ हंसे कियो उठाव ॥		राम
राम	धार चली सुखराम के ॥ घी थीणो के साव ॥२०१॥		राम
राम	त्रिवेणी पूरी भरून भरून लवंडायला लागली तेव्हा हंसाने तेथून आपले प्रस्थान केले.		राम
राम	तेथून धारा चालली,ती धारा वितळलेल्या तूपाच्या स्वादासारखी होती असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०१॥		राम
राम	बरसे तेज अनोप सो ॥ मोपे कहयो न जाय ॥		राम
राम	पुरियाँ च्यारू बीच मे ॥ हो अटळ मट छाय ॥२०२॥		राम
राम	तेथे अनूप,ज्याची उपमा दिली जाऊ शकत नाही,असे तेज झळकू लागले.तेथील तेज		राम
राम	माझ्याने सांगितले जात नाही.या पुण्यांच्या मध्ये अटल मठ बनवून त्याच्यात मी राहू		राम
राम	लागलो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०२॥		राम
राम	त्रिवेणी चंद सूर बिच ॥ लागो थंभ बिचार ॥		राम
राम	सुर डांडे सुखरामजी ॥ इमरत चवे सार ॥२०३॥		राम
राम	त्रिवेणी चंद्र आणि सूर्य(इडा आणि पिंगळा)मध्ये स्तंभ लागला,त्याचा विचार केला.		राम
राम	देवतांच्या दरवाज्यावर अमृत टपकू लागले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥२०३॥		राम
राम	माया सुख अपार हे ॥ बाहर आ बिध होय ॥		राम
राम	चिगे सुण सुखराम के ॥ न्यारा करके जोय ॥२०४॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	आत मायेचे अपार सुख आहेत,बाहेर ही विधी होते.अरे हंस,ऐक,आणि त्या सुखाला		राम
राम	वेगळे करून बघ,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०४॥		राम
राम	डांडी सुण सब घाण की ॥ घीसे चुपडी आण ॥		राम
राम	सब मुख बरसे तेज सो ॥ यूँ सुखिया निस दिन जाण ॥२०५॥		राम
राम	नाकाची दांडी तूपाने चुपडी(चिकन)होऊन गेली व पूर्ण तोंडावर रात्रंदिवस तेज झळकू		राम
राम	लागले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०५॥		राम
राम	साव आद मीठो घणो ॥ चिकणाइ बोहो होय ॥		राम
राम	सुखमण सुख सुखरामजी ॥ ठंडी बरसे जोय ॥२०६॥		राम
राम	आदि स्वाद खूपच गोड लागतो आणि चिकनाई ही खूप आहे.सुष्मणेचे सुख कडक उन्हात		राम
राम	थंडी पडल्यासारखे पहा असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०६॥		राम
राम	त्रिबेणी तीनूं मिले ॥ ज्याहाँ हंसे की बाट ॥		राम
राम	पुरियाँ दोय सुखराम के ॥ उथळे तेज निराट ॥२०७॥		राम
राम	त्रिवेणीत इडा,पिंगळा,सुष्मना ह्या तिन्ही जेथे मिळतात तेथून हंसाचा पुढे जाण्याचा रस्ता		राम
राम	आहे.दोन पुण्यांमध्ये अतिशय तेज आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥२०७॥		राम
राम	गंगा जमना सुरसरी ॥ मिले त्रिबेणी मांय ॥		राम
राम	सुखिया अंतर फेर हे ॥ धारा तीन लखाय ॥२०८॥		राम
राम	ह्या गंगा,यमुना,सरस्वती त्रिवेणीत मिळतात तरीही या तीन धारांमध्ये अंतर दिसू लागते		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०८॥		राम
राम	सुखमण आई घोर के ॥ ससी सूरज बिच होय ॥		राम
राम	हीरा कण सुखराम के ॥ निस दिन बरसे जोय ॥२०९॥		राम
राम	सुष्मना चंद्र व सूर्य(इडा व पिंगळा)च्या मध्ये गर्जना करत आली.तेथे हिऱ्याचे कण		राम
राम	रात्रंदिवस बरसतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२०९॥		राम
राम	उत्त सूरज इत चंद हे ॥ बीचे आ बिध होय ॥		राम
राम	नांव लिया सुखराम के ॥ जीव पलट कर जोय ॥२१०॥		राम
राम	तिकडे उजवीकडे सूर्य आणि इकडे डाव्या बाजूला चंद्र आणि या सूर्य आणि चंद्राच्या		राम
राम	मध्ये जीव पलटण्याची विधी होते.रामनाम घेतल्याने जीव पलटला असे पाहण्यात आले		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२१०॥		राम
राम	हंसो वाँ थिर होय रयो ॥ निस दिन निरखे अेह ॥		राम
राम	जल बूँदा सुखराम के ॥ इमरत बरसे मेह ॥२११॥		राम
राम	हंस तेथे स्थिर होऊन राहिला आहे आणि रात्रंदिवस पाहून राहिला आहे.तेथे अमृता		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	सारख्या पाण्याच्या र्थेबांचा पाऊस होतो.त्या पडणाऱ्या पावसाला हंस बघून राहिला आहे		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२११॥		राम
राम	वाँ तीनुं अके मिली ॥ अंतर नहिं लिगार ॥		राम
राम	ओथ पोथ सुखराम के ॥ सीस सूरज के बार ॥२१२॥		राम
राम	या तिन्ही(इडा,पिंगळा आणि सुष्मना)एकाच जागी मिळून गेल्या.एका स्थानी मिळण्यात		राम
राम	कोणती शंका नाही राहिली.तेथे या सूर्य आणि चंद्राची ओतप्रोत होण्याची गोष्ट होऊन		राम
राम	गेली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२१२॥		राम
राम	गंगा जमना सुरसरी ॥ मिले सुलट कर जाय ॥		राम
राम	पुरियाँ सुण सुखराम के ॥ अब त्रिबेणी माय ॥२१३॥		राम
राम	या गंगा,यमुना,सरस्ती(इडा,पिंगळा,सुष्मना)या सर्व सुलटकर जाऊन मिळून गेल्या.		राम
राम	त्रिवेणीत बत्तीशे(पुऱ्यांची)हालचाल झाली आणि आता डोर पलटून गेली असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२१३॥		राम
राम	बत्तिसूं हल चल भई ॥ पलटाणी अब डोर ॥		राम
राम	सातुं सुर सुखराम के ॥ ज्याँ निस बोले मोर ॥२१४॥		राम
राम	हे सातही सूर(दोन कानाचे,दोन डोळ्यांचे,दोन नाकाचे आणि एक तोंडाचे)यांच्यात		राम
राम	रात्रंदिवस मोर बोलतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२१४॥		राम
राम	अेक तमासो देखियो ॥ हंसे के उणियार ॥		राम
राम	मुख अेता उण पंछी के ॥ ज्युँ थिथ लारे बार ॥२१५॥		राम
राम	आणखीही अधिक एक तमाशा बघितला,हंसाचे(जीवाचे)स्वरुप बघितले.त्या पक्षाला सात		राम
राम	तोंड आहेत असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२१५॥		राम
राम	उत्तर दिसा कूं अेक हे ॥ दूजो दिखण कहाय ॥		राम
राम	पूरब कूं सुखराम के ॥ पाँचू दरसे माय ॥२१६॥		राम
राम	एक तोंड उत्तर दिशेत(डावा कान),दुसरे तोंड दक्षिणेला(उजवा कान)आणि पूर्वेत पाच		राम
राम	तोंड दिसले,(दोन डोळ्यांचे,दोन नाकाचे आणि एक तोंड)अशा प्रकारे मला दिसले असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२१६॥		राम
राम	अेसो उद बुद हंस हे ॥ ता गत कही न जाय ॥		राम
राम	दोय मूंडा सूं बास ले ॥ सुखिया तीजे खाय ॥२१७॥		राम
राम	हा हंस असा अद्भूत आहे की त्याची गती माझ्याने सांगितली जात नाही.हा हंस नाकाच्या		राम
राम	दोन तोंडाने सुंघण्याचे काम करतो आणि तिसऱ्या एका तोंडाने खातो.॥२१७॥		राम
राम	देख परख ले दोय सूं ॥ दोयां सुण ले ग्यान ॥		राम
राम	से हंसा सुखराम के ॥ हम देख्या परवाण ॥२१८॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दोन तोंडाने(डोळ्यांनी)पाहून परीक्षा करून घेतो आणि दोन तोंड(कानाने)याच्याने ज्ञान
राम ऐकतो.या प्रमाणाने हंसाला मी पाहिले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥२१८॥

राम

राम

राम बारी तिल परवाण हे ॥ फिर राह उनमान ॥

राम

राम अब हंसो सुखराम के ॥ अटकाणो उण धाम ॥२१९॥

राम

राम त्याच पुढे तिळा एवढी खिडकी आहे.त्या खिडकीचा आकार मोहरी इतका आहे.आता तो
राम हंस त्या धामात त्याच जागी अटकून गेला आहे.या छोट्या खिडकीतून निघणे कठीण
राम होऊन गेले म्हणून हंस तेथे अटकून गेला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥२१९॥

राम

राम

राम

राम ता पर ओर बिचार हे ॥ धजा फरुके सीस ॥

राम

राम ताहाँ अेक सुखरामजी ॥ गेलो बिस्वाबीस ॥२२०॥

राम

राम त्याच्यावर एक आणखी ही गोष्ट दिसली की,त्या खिडकीच्या दुसऱ्या बाजूला एक ध्वजा
राम फडकत आहे.खिडकीच्या दुसऱ्या बाजूला ध्वजा फडकत आहे म्हणजे तेथे जाण्याकरीता
राम शंभर टक्के रस्ता जरूर आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२२०॥

राम

राम

राम

राम मुख शिवरण पूंचे नही ॥ सासा सके न जाय ॥

राम वा बारी सुखराम के ॥ को कुण खोले आय ॥२२१॥

राम

राम त्या जागेवर तोंडाने केलेले स्मरण जाऊ शकत नाही व श्वास ही तेथे पोहचू शकत
राम नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ती खिडकी आता कोण उघडेल ?
राम ते सांगा ?तोंडाने केलेले स्मरण आणि श्वास ही त्या खिडकीच्या दुसऱ्या बाजूला जाऊ
राम शकत नाही,तर त्या खिडकीला कोण उघडणार ?हे सांगा असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥२२१॥

राम

राम

राम

राम

राम हंसे को बळ ना लगे ॥ बारी सिर पर होय ॥

राम

राम सातूं मुख सुखराम के ॥ चहुँ दिस पसऱ्या जोय ॥२२२॥

राम

राम हंसाची ताकद तेथे लागत नाही,कारण ती खिडकी मस्तकाच्या वर आहे.हे सात ही
राम तोंड(कान,डोळे,नाक आणि तोंड)हे चारी बाजूने फैलून,आपला-आपला आहार चारी
राम बाजूने घेतात.(कान-ऐकणे,डोळे-पाहणे,नाक-सूंघणे आणि तोंड-रस चाखणे).अशा
राम प्रकारे आपला आपला आहार चारी बाजूला फैलून घेतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥२२२॥

राम

राम

राम

राम

राम अे मुख बरज्या नां रहे ॥ चहुँ दिस लेह अहार ॥

राम

राम बाहाँ बडता सुखराम के ॥ हंसे सिर बोहो मार ॥२२३॥

राम

राम हे जे तोंड आहे (कान,नाक,डोळे आणि तोंड) हे नाही म्हटल्यावरही ऐकत नाही. चारी

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	दिशांनी आपले आपले आहार घेतात.त्या खिडकीत प्रवेश करते वेळी,हंसाच्या मस्तकावर		राम
राम	खूपच जोराचा मार पडतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२२३॥		राम
राम	सुरत निरत अंछ्या धरे ॥ वाहाँ लग पूगे जाय ॥		राम
राम	बारी मे सुखराम के ॥ आगो धसे न माय ॥२२४॥		राम
राम	सुरत आणि निरत इच्छा करते,तेथपर्यंत जाऊन पोहचते परंतु त्या तीळ इतक्या छोट्या		राम
राम	खिडकीच्या आत पुढे जाऊ शकत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥२२४॥		राम
राम	पाँचु उत्तते बावडे ॥ फिर इनही का सिरदार ॥		राम
राम	बारी लग सुखराम के ॥ अे नहि पूचन हार ॥२२५॥		राम
राम	तेथून पाची विषय तसेच यांचा सरदार वापस परत जातात.खिडकीपर्यंत हे पोहचू शकत		राम
राम	नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२२५॥		राम
राम	दुलभ दीठा जोर सो ॥ अेसो घाट न कोय ॥		राम
राम	सिव सक्ति सुखराम के ॥ अे भी नीचा होय ॥२२६॥		राम
राम	हा घाट खूपच दुर्लभ,कठीण आणि जोरदार दिसला.असा दुसरा कोणताही बिकट घाट		राम
राम	नाही आहे. शिवब्रम्ह आणि शक्ती हे ही या बिकट घाटाच्या खालीच आहेत.॥२२६॥		राम
राम	नव तत लिंग सरीर हे ॥ ओ भी ऊली बार ॥		राम
राम	हम देख्या सुखराम के ॥ बारी खोल किंवार ॥२२७॥		राम
राम	आणि हा अंगठ्याच्या आकाराचा नऊ तत्वाचे (आकाश,वायु,अग्नी,पाणी,पृथ्वी,चित्त,मन,		राम
राम	बुध्दी आणि अहंकार)लिंग शरीर ही इकडेच राहते,परंतु मी खिडकीचा दरवाजा उघडून		राम
राम	दुसऱ्या बाजूला जाऊन सर्व काही पाहिले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥२२७॥		राम
राम	धसिया गुरु परताप सूं ॥ साहब सनमुख होय ॥		राम
राम	हम बळ सूं सुखरामजी ॥ बारी खुली न कोय ॥२२८॥		राम
राम	सतगुरुच्या प्रतापाने खिडकीच्या आत प्रवेश करून मी मालकाच्या सन्मुख झालो.ती		राम
राम	खिडकी माझ्या बळाने उघडली नाही,ती खिडकी सतगुरुच्या प्रतापाने उघडली असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२२८॥		राम
राम	जिण पुळ में खिडकी खुली ॥ तब अेसी बिध होय ॥		राम
राम	सात मुख सुखराम के ॥ हंसे सुध्द न कोय ॥२२९॥		राम
राम	ज्या क्षणी ही खिडकी उघडली त्यावेळी असे झाले की,सातही तोंड(कान,डोळे,नाक आणि		राम
राम	तोंड)यांना आणि हंसाला(जीवाला)कोणतीही सुधी(भान)नाही राहिली असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥२२९॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	आगे पाछे मध में ॥ अक न दरसी मोय ॥		राम
राम	बारी खुली तिण बार में ॥ ऐसी या बिध होय ॥२३०॥		राम
राम	पुढे,मागे किंवा मध्ये मला एकही वेळ सुध आहे असे नाही दिसले.शरीर बेसुध होऊन		राम
राम	गेले.जेव्हा खिडकी उघडली तेव्हा असे झाले,मला काहीही भान राहिली नाही असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२३०॥		राम
राम	रटणा थाकी त्रिगुटी ॥ भंवर गुफा के घाट ॥		राम
राम	बारी लग सुखरामजी ॥ धुन चाली सुध बाट ॥२३१॥		राम
राम	रामनाम रटणे,हे तर त्रिगुटीच्या भवर गुफेच्या घाटावर वरतीच थकून गेले.त्या खिडकी		राम
राम	पर्यंत ध्वनी फक्त बारीकरस्त्याने चालली त्याची सुध मला माहित आहे.॥२३१॥		राम
राम	त्रिगुटी में मुख तीन सूं ॥ हंसे चल्यो न जाय ॥		राम
राम	च्यारँ सूं सुखराम के ॥ क्युँ अक भोजन खाय ॥२३२॥		राम
राम	त्रिगुटीत हंसाचे तीन(नाकाचे दोन आणि तोंडाचा एक)या तिन्ही तोंडानी चालवले जात		राम
राम	नाही आणि चारी तोंडांनी(कानाचे दोन आणि डोळ्यांचे दोन)या चारीमध्ये कोणी एक		राम
राम	भोजन करतो.(ऐकतो आणि पाहतो).॥२३२॥		राम
राम	सपत दीप को वास तज ॥ मिले आद घर माय ॥		राम
राम	तब तन सूं सुखरामजी ॥ हंसे कछू न थाय ॥२३३॥		राम
राम	सात द्विपांचा निवास सोडून आदि घर म्हणजे जेथून आला,तेथे जाऊन मिळून गेला.		राम
राम	त्यावेळी हंसाने(जीवाने)शरीराने काहीही होत नाही.हे शरीर बेकार होऊन जाते,या		राम
राम	शरीराने जीव काहीही करू शकत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥२३३॥		राम
राम	पाँच पचीसुं हंस का ॥ था के अे बळ पाण ॥		राम
राम	वाहाँ आगे सुखराम के ॥ बोल सके नहि बेण ॥२३४॥		राम
राम	हंसाचे पाच इंद्रियांचे व पंचवीस प्रकृतींचे बळ ही थकून जाते.पुढे गेल्यावर हंस मुखाने		राम
राम	वचन ही बोलू शकत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२३४॥		राम
राम	चित्त चेत न निझ मन रे ॥ निरत खुले सत्त नेण ॥		राम
राम	सब दरसे सुखराम के ॥ बोल सके नहि बेण ॥२३५॥		राम
राम	यांच्या पुढे चित्त,चैतन्य,निजमन,निरत आणि सत्त नेत्र हे सोबत राहतात.सत्त नेत्राने सर्व		राम
राम	दिसते,परंतु हंस मुखाने एक वाक्य बोलू शकत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले. ॥२३५॥		राम
राम	भंवर गुंफा आसन रहे ॥ ताहाँ गुँज धुन होय ॥		राम
राम	दरसे सब सुखरामजी ॥ गिगन तमासा मोय ॥२३६॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	तेथे भंवर गुफेत(त्रिगुटीत)माझे आसन राहते,तेथे गुंजार ध्वनी होते आणि तेथे गगनाचे		राम
राम	सर्व तमाशे मला दिसतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२३६॥		राम
राम	भंवर गुंफा कूं छाड के ॥ उडे हंस तिण बार ॥		राम
राम	तीन लोक सुखराम के ॥ खाली भया बिचार ॥२३७॥		राम
राम	भवर गुफेला सोडून जेव्हा हंस उडतो,त्यावेळी तिन्ही लोक खाली होऊन गेले,असे		राम
राम	समजायला लागते,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२३७॥		राम
राम	नीर अंस को निज हंस हे ॥ फिर झीणे सूं झीण ॥		राम
राम	बाजा सुण सुखराम के ॥ थाकी अनहद बीण ॥२३८॥		राम
राम	हा नीर अंशचा माझा हंस आहे.तो बारीकहून बारीक आहे.अणुच्या पेक्षाही बारीक आहे.		राम
राम	तेथे वाजे ऐकणे आणि अनहद वीणा हे सर्व ही थकून गेले असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥२३८॥		राम
राम	पवन थो थो बेहेत हे ॥ हंसे को अस्थूल ॥		राम
राम	ज्याहाँ घी बिन सुखराम के ॥ गोरस घर घर मूल ॥२३९॥		राम
राम	तेथे बिना ध्वनीचा पोकळ श्वास चालतो.हंसाचा स्थूल आणि तेथे तूपाशिवाय गोरस		राम
राम	(दूध-ताक)घरो घरी मूळ().॥२३९॥		राम
राम	दही बिलोयर काढियो ॥ न्यारो कियो हलाय ॥		राम
राम	पवन सूं सुखराम के ॥ युं हंस बिछडयो मांय ॥२४०॥		राम
राम	तेथे दह्याला घुसळून तूप जसे वेगळे काढतात,त्याचप्रमाणे हंस श्वास सोडून वेगळा होऊन		राम
राम	गेला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२४०॥		राम
राम	पिछम दिसा कूं पलटिया ॥ तब मांखण ज्युँ होय ॥		राम
राम	क्युँई गोरस को भेल हे ॥ लेवा लेह न कोय ॥२४१॥		राम
राम	पश्चिम दिशेला पलटला तेव्हा लोण्यासारखा होऊन गेला.तूपात थोडेही ताक राहिले,तर		राम
राम	तूप घेणारे तूप घेत नाही.॥२४१॥		राम
राम	युँ भँवर गुफा लग हंस के ॥ माया पवन को मेल ॥		राम
राम	सुखिया छाडे त्रिगुटी ॥ तां दिन रती न भेळ ॥२४२॥		राम
राम	अशा प्रकारे भवर गुफेपर्यंत माया आणि श्वास हंसाच्या सोबत राहतात.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्या दिवशी त्रिगुटी सोडतो त्या दिवशी माया आणि		राम
राम	श्वासाचे रतीभर ही मेळ राहत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥२४२॥		राम
राम	घी ज्युँ ताय नितारियो ॥ जब मान्या सा राम ॥		राम
राम	सुखिया गोरस फूल जुं ॥ सब ही रहया इन धाम ॥२४३॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तूपाला तापवून त्यातील ताकाला जाळून टाकतात.तेव्हा लोक तूप मानतात.गोरस(ताक)
राम फुलासारखे सर्व या जागेवर सुटून जातात.तेव्हा राम मानतात असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥२४३॥

राम

राम

राम

हंसो हुवो न केवळो ॥ सब सून्यारो जोय ॥

राम

आगे यूँ सुखराम के ॥ कछु न दरसे मोय ॥२४४॥

राम

राम हंस,वैरी इत्यादिला सोडून वेगळा एकटा होऊन गेला आणि सर्वांपासून वेगळा झाला
राम अशा हंसाला बघितले.याच्यापुढे मलाही दिसत नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले. ॥२४४॥

राम

बारी के अद बीच में ॥ अेक फूल हे ओर ॥

राम

तांके कळी हजार हे ॥ ज्याँ माया की ठोर ॥२४५॥

राम या खिडकीच्या मध्ये आणखी ही एक फूल आहे.त्या फूलाच्या हजार पाकळ्या आहेत.
राम त्या फूलातच मायेचे राहण्याचे स्थान आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥२४५॥

राम

राम

राम

इमरत कुंड तां मे भन्यो ॥ ज्याँ लग हंसो जाय ॥

राम

सपने ज्युँ सुखरामजी ॥ सुख दरसे तां मांय ॥२४६॥

राम तेथे त्या हजार पाकळ्यांच्या कमळात अमृताचे कुंड भरलेले आहे.तेथपर्यंत हंस जीव
राम जाऊ शकतो,परंतु त्या सहस्र पाकळ्यांच्या कमळाचे सुख,मला स्वप्नासारखे दिसते.
राम (जसे झोपलेले असतांना स्वप्न येतात तेव्हा ते खरे दिसतात,परंतु जागल्यावर सर्व
राम खोटे ठरते).त्याचप्रकारे हजार पाकळीच्या कमळाचे सुख मला खोट्या स्वप्नासारखे
राम दिसते असे दिसू लागले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२४६॥

राम

राम

राम

राम

तां कुंड के शिर ऊपरे ॥ जायर बेसू तीर ॥

राम

पाछो सुण सुखराम के ॥ याद न आवे बीर ॥२४७॥

राम

राम त्या कुंडाच्यावर जाऊन,कुंडाच्या किनाऱ्यावर जाऊन बसलो.तेथे मागच्या गोष्टी आठवतच
राम नाही.मागच्या सर्व गोष्टी विसरून गेलो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥२४७॥

राम

राम

राम

आगे सुन सागर भन्यो ॥ वार पार नहिं छेह ॥

राम

वाँ हंसो सुखराम के ॥ पटके सब तन देह ॥२४८॥

राम त्या कुंडाच्या पुढे सुन्न सागर भरलेला आहे.त्या सुन्न सागराचा वार पार किंवा अंत येत
राम नाही.तेथे जाऊन हंस आपले असे सर्व शरीर पटकून देतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥२४८॥

राम

राम

राम

अनंत पांख को फूल हे ॥ सुन सागर के मांय ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ता आगे सुखराम के ॥ कित्त आवे कित्त जाय ॥२४९॥

राम

राम त्या सुन्न सागरात अनंत पाकळ्यांचे कमळ आहे.त्याच्या पुढे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात,हंस कोठे जातो?आणि कोठून येतो हे समजत नाही असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥२४९॥

राम

राम

राम पाछो आवे फेरयाँ ॥ तब भेटे सुर लोक ॥

राम

राम वाँ आवे सुखराम के ॥ जब लग पाँचु भोग ॥२५०॥

राम

राम तेथून धक्का खाऊन जर परत आला तर त्याला देवलोक मिळतो म्हणजे देवतांच्या
राम लोकात परत येऊन राहतो व(शब्द,स्पर्श,रूप,रस,गंध)हे पाची भोग देवतांच्या लोकात
राम घेतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२५०॥

राम

राम

राम अे निस आसण इडग हे ॥ भँवर गुफा के मांय ॥

राम

राम सतधाम सुखरामजी ॥ कबु येक देखे जाय ॥२५१॥

राम

राम रात्रंदिवस भवर गुफेत(त्रिगुटीत अड्डि)म्हणजे न डामगणारे आसन आहे तरीही सत्तधाम
राम केव्हा बघायला मिळेल असे हंसाला वाटते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
॥२५१॥

राम

राम

राम अेसी गत करतार की ॥ कहा सुणाऊं आण ॥

राम

राम रूप न दरसे रंग सो ॥ सुखिया नाद बखाण ॥२५२॥

राम

राम त्या कर्तारची अशी गती आहे की,ती मी आणून काय बोलू?तेथे रूपही दिसत नाही आणि
राम रंगही दिसत नाही,तेथे तर फक्त नाद आहे तो मी सांगतो.॥२५२॥

राम

राम

राम ज्युँ निदरा में नर पौड कर ॥ हंस कळा जुग भूल ॥

राम

राम यौं उथे सुखराम के ॥ हंसे ओ सुख सूल ॥२५३॥

राम

राम जसे हंस सुषुप्तीमध्ये बुडून संसारातील सर्व कला विसरून जातो,त्याच प्रकारचे सुख
राम हंसाला येते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२५३॥

राम

राम निरखत निरखत गिगन कूं ॥ सबे चेन मिट जाय ॥

राम

राम ज्युँ नर कूं सुखराम के ॥ निंद गरास्यो आय ॥२५४॥

राम

राम आकाशाला पाहत पाहत सर्व चैन मिटून जातात.ज्या प्रकारे मनुष्याला झोप येते त्यावेळी
राम बाहेरचे दिसणारे सर्व चरीत्र ते सर्व दिसणे मिटून जातात.त्याच प्रकारे सर्व चैन मिटून
राम जातात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२५४॥

राम

राम

राम अेसी बिध सतलोक की ॥ केत बणे नहिं कोय ॥

राम

राम जो जाणी सुखरामजी ॥ सो मेरा गुरु होय ॥२५५॥

राम

राम सत्तलोकाची ही विधी सांगता येत नाही.जसे सुषुप्ती झोप येऊन लागते तेव्हा बाहेरची
राम विधी सांगितली जात नाही,त्याच प्रकारे सत्तलोकाची विधी सांगितली जात नाही. ही

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सत्तलोकाची विधी जो जाणतो तो माझा गुरु होईल असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२५५॥

राम

राम

कहेत सुणत को क्या सरे ॥ देख्याँ ही सुख होय ॥

राम

बिन पूतां सुखरामजी ॥ भेद न आवे कोय ॥२५६॥

राम ते सांगणे आणि ऐकणे कोणत्या कामाचे नाही.ते सत्तलोकाचे सुख तर सत्तलोकात जाऊन

राम घेतल्यावर प्राप्त होईल.तेथे सत्तलोकात पोहचल्याशिवाय तेथील भेद सांगणे व ऐकल्याने

राम काहीही सुख मिळणार नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२५६॥

राम

केबा की कुछ नाय हे ॥ ने सुणने की होय ॥

राम

परस्या सुं सुखराम के ॥ सब जुग दरसे जोय ॥२५७॥

राम ती सांगण्याची कोणती गोष्ट नाही आणि ऐकण्याची ही कोणती गोष्ट नाही,ती तर जाऊन

राम घेण्याची गोष्ट आहे.ते सुख घेतल्यावर,केल्यावर सर्व संसार दिसू लागतो.॥२५७॥

राम

उद बुध बात अनोप हे ॥ अेसी ओर न कोय ॥

राम

देख्यां ई सुखराम के ॥ केतन आवे मोय ॥२५८॥

राम ही अद्भूत गोष्ट अनूप ज्याची उपमा दिली जाऊ शकत नाही,अशी गोष्ट आहे तशी आणखी

राम काही दुसरी गोष्ट नाही आहे.ते मी पाहून घेतले तरी ही माझ्याने सांगितली जात नाही

राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२५८॥

राम

नासत्त कूं तो सत्त हे ॥ सब वाँ की पेदास ॥

राम

च्यारूं जुग सुखराम के ॥ बंदे तीनुं बास ॥२५९॥

राम तिला मी नाश होणारी आहे म्हटले तर नाश होणारी म्हणता येत नाही कारण सर्वांची

राम उत्पत्ती तेथून झाली आहे.सत्ययुग,त्रेतायुग,द्वापारयुग,कलियुग या चारी युगात स्वर्ग,मृत्यु,

राम पाताळ हे तिन्ही लोक तिची वंदना करतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज

राम बोलले.॥२५९॥

राम

पाँच तत्त गुण धात ज्युँ ॥ सब याँहि सुं होय ॥

राम

वे अेसा सुखराम के ॥ वाँ रूप न दरसे कोय ॥२६०॥

राम पाच तत्व,तीन गुण आणि सात धातू हे सर्व येथून उत्पन्न होतात,परंतु त्याचे रूप

राम दिसत नाही,ते अरूपी आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२६०॥

राम

सतलोग महेमा कहूँ ॥ सुणो सकळ जन आय ॥

राम

भँवर गुफा सुखदेव के ॥ मत भूलो या मांय ॥२६१॥

राम त्या सत्तलोकाची महिमा मी सांगतो हे सर्व जन (संत) येऊन ऐका.या भवर गुफेच्या

राम (त्रिगुटीच्या) सुखाला पाहून,त्रिगुटीच्या सुखात कोणी भुलू नका असे आदि सतगुरु

राम सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२६१॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	सुनसरूपी ब्रम्ह हे ॥ तायसरूपी धाम ॥		राम
राम	मेहेमा सुण सुखराम के ॥ क्युँ कर गेहुँ राम ॥२६२॥		राम
राम	तो सुन्नरूपी ब्रम्ह आहे आणि त्या ब्रम्ह रुपाचेच ते धाम आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज सांगतात की,त्या रामाची महिमा कोणत्या प्रकारे करू?आणि त्या रामाला मी		राम
राम	कोणत्या प्रकारे पकडू?कारण तो राम दृष्टीने किंवा मुठीत पकडला जात नाही असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२६२॥		राम
राम	रूप कहुँ दीसे नही ॥ रंग न दरसे मोय ॥		राम
राम	मेहेमा सुण सुखराम के ॥ क्युँ कर गेहुँ तोय ॥२६३॥		राम
राम	त्याचे रूप सांगण्यास जातो तर तो दिसत नाही आणि त्याचा रंग ही मला दिसत नाही,		राम
राम	तर मी त्याची माहिमा कोणत्या प्रकारे आणून तुम्हाला सांगू?असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥२६३॥		राम
राम	चोडा कूं तो छे:ह नही ॥ बार न दीसे पार ॥		राम
राम	ऐसा सुण सुखराम के ॥ साई सिरजनहार ॥२६४॥		राम
राम	त्याची रुंदी जर सांगू तर त्याचा अंत येत नाही आणि वारपार ही दिसत नाही.तो स्वामी		राम
राम	सिरजणहार सर्वांची उत्पत्ती करणारा असा आहे हे ऐका,असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥२६४॥		राम
राम	सुख दुख अेक न सांच रे ॥ जे तीन लोक में होय ॥		राम
राम	वां की बिध सुखराम के ॥ न्यारी दरसे मोय ॥२६५॥		राम
राम	तीन लोकात(स्वर्ग,मृत्यु,पाताळ)जे सुख आणि दुःख आहे ते तर तेथे प्रवेश ही करीत		राम
राम	नाही.त्याची तेथील विधी तर मला सर्वांत वेगळी दिसते असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥२६५॥		राम
राम	केणे मे आवे नही ॥ मुष्ट न पकडया जाय ॥		राम
राम	क्या के बरणूं ब्रम्ह कूं ॥ वहाँ का सुख यहाँ आय ॥२६६॥		राम
राम	तो सांगितला जात नाही आणि मुठीत ही पकडला जात नाही.त्या सिरजणहर ब्रम्हचे		राम
राम	मी काय वर्णन सांगू?कसे वर्णन करू?माझ्याने त्याचे वर्णन सांगितले जात नाही असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२६६॥		राम
राम	मीठा कहुँ तो झूठ हे ॥ कडवा रती न होय ॥		राम
राम	सेझाँ सुख सुखरामजी ॥ क्युँ कर बरणे लोय ॥२६७॥		राम
राम	त्याला गोड म्हटले तर खोटे आहे आणि कडू तर रतीभर ही नाही. स्त्री सुखाचा स्वाद		राम
राम	कोणी सांगू शकत नाही,त्याच प्रकारे ब्रम्हचे सुख सांगितले जात नाही.॥२६७॥		राम
राम	धीरत साव सुख सेज का ॥ अतो दिष्टंग होय ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम वहाँ का सुख सुखराम के ॥ उद बुद दरसे मोय ॥२६८॥

राम

राम तूपाचा स्वाद आणि सांगाचे सुख हे तर डोळ्यांनी दिसण्याची गोष्ट आहे म्हणून सांगता
राम येईल,परंतु ब्रम्ह सुख तर मला अद्भूत दिसू लागते असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले. ॥२६८॥

राम

राम

राम लेवे सुख सो जाणसी ॥ दूजाँ पारख नाय ॥

राम

राम सुणज्यो सब सुखरामजी ॥ अ सुख काया मांय ॥२६९॥

राम

राम त्या ब्रम्हचे सुख तर जो प्राप्त करतो तोच जाणतो,त्या ब्रम्हच्या सुखाची कोणती दुसरी
राम परीक्षा नाही सर्व ऐका.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हे ब्रम्हचे सुख
राम तर शरीरात मिळते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२६९॥

राम

राम

राम काम न ब्यापे क्रोध वाँ ॥ ना माया लव लेस ॥

राम

राम इखर हे सुखरामजी ॥ नित पत अको व्हेस ॥२७०॥

राम

राम तेथे काम ही प्रगट होत नाही आणि तेथे क्रोध ही येत नाही.तेथे मायेचा लवलेश ही
राम नाही.तेथे तर इखर म्हणजे न संपणारे सुख आहे.ते सुख नित्यप्रती एक सारखे आहे
राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७०॥

राम

राम

राम इधका ओछा ने हुवे ॥ ना कोइ बार न पार ॥

राम

राम हम देख्या सुखराम के ॥ युँ सतधाम बिचार ॥२७१॥

राम

राम तेथे तो ब्रम्ह कधी अधिक किंवा कधी छोटा होत नाही व या ब्रम्ह सुखाचा कोठेही
राम वार-पार नाही आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तो सतधाम असा आहे
राम हा विचार करून मी पाहिले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७१॥

राम

राम

राम खरा खरी बाता कहूँ ॥ वाँकी याँ मै लाय ॥

राम

राम केता हे सुखरामजी ॥ सुख दुख अक न मांय ॥२७२॥

राम

राम तेथील खरी-खरी गोष्ट मी येथे आणून सांगतो.तेथे ब्रम्हमध्ये या संसाराचे सुख आणि
राम दुःख एकही नाही आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७२॥

राम

राम

राम असो ब्रम्ह बिचार हे ॥ सुणता हो सब कोय ॥

राम

राम सुंन सागर सुखराम के ॥ अ वां साहेब होय ॥२७३॥

राम

राम तर तो ब्रम्ह विचार असा आहे तो सर्व जण ऐका.तो सुन्न सागर जसा आहे.त्याच प्रकारचा
राम साहेब आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७३॥

राम

राम

राम परशा दशवें द्वार कूं ॥ तिन में फेर न कोय ॥

राम

राम केवळ बिन सुखराम के ॥ वाँ जन सत्त न होय ॥२७४॥

राम

राम मी त्याला दहाव्याद्वारावर जाऊन अनुभव केला याचात काही संदेह नाही.कैवल्या शिवाय
राम तेथे संतजन सदा राहणारे नसतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७४॥

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	बड़ा तिथंगर सूरवाँ ॥ केवळ मे सब सार ॥		राम
राम	ताही को सुखराम के ॥ ओहि धाम बिचार ॥२७५॥		राम
राम	तिर्थकर मोठे शूरवीर आहेत व सर्व कैवलयात सार आहे. त्या तिर्थकरांचे राहण्याचे हेच		राम
राम	स्थान आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७५॥		राम
राम	केवळ हुवा अनेक ज्युँ ॥ गिणत न आवे कोय ॥		राम
राम	चोईसुं सुखराम के ॥ सब ही के शिर होय ॥२७६॥		राम
राम	कैवल्य अनेक होऊन गेले.त्यांची गणना नाही केली जाऊ शकत.त्यातील चोवीस तिर्थकर		राम
राम	सर्वात वर आहेत.॥२७६॥		राम
राम	या मेहमा में फेर बोहो ॥ वाँ बिच इनके मांय ॥		राम
राम	आगे सुण सुखराम के ॥ पहुँता अेकी गाँव ॥२७७॥		राम
राम	ही महिमा करण्यात अनेक अंतर आहे,त्याच्यात आणि याच्यात खूप अंतर आहे.पुढे		राम
राम	तर हे सर्व एकाच गावात पोहचले आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.		राम
राम	॥२७७॥		राम
राम	चोईसुं इधकार हे ॥ सुर नर पूजे आय ॥		राम
राम	आगे सुण सुखराम के ॥ अेको बसती जाय ॥२७८॥		राम
राम	परंतु यांच्यात चोवीस तिर्थकराचा सर्वात अधिक अधिकार आहे.त्यांना सूर(देव)आणि		राम
राम	नर(मनुष्य)सर्व येऊन पूजतात.पुढे तर ऐका,हे सर्व एकाच वस्तीत जातील असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७८॥		राम
राम	युँ कुदरत को खेल हे ॥ केवळ उपजे नाय ॥		राम
राम	बेठा तो सुखराम के ॥ सुद बुध दशवें मांय ॥२७९॥		राम
राम	हा कुदरतचा असा खेळ आहे की सुध बुध ने कैवल्य उत्पन्न होत नाही.परंतू चोवीस		राम
राम	तिर्थकर सुध बुध ने दहाव्याद्वारावर जाऊन बसले आहे,असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥२७९॥		राम
राम	बिसवा बीस इकीस सो ॥ इनमें फेर न कोय ॥		राम
राम	केवळ मे सुखरामजी ॥ पोरे को गुण जोय ॥२८०॥		राम
राम	सोळा आणे नाही सतरा आणे तेथे जाऊन बसले आहे,याच्यात अंतर नाही.कैवल्य तर		राम
राम	आदि सतगुरु महाराज सांगतात,जेव्हा वेळ येईल तेव्हा कैवल्य उत्पन्न होऊन जाईल,		राम
राम	तर हा वेळेचा गुण आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२८०॥		राम
राम	मोख पंथ मे फेर नही ॥ सुध बुध सागे धाम ॥		राम
राम	केवळ मे सुखराम के ॥ कुछ करणी को काम ॥२८१॥		राम
राम	मोक्षाच्या पंथावर(मोक्षाच्या रस्त्यात)फरक नाही आहे.सुध बुधने सागे तोचा तोच धाम		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आहे,परंतु या कैवल्य होण्यात काही करणीचे काम आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२८१॥

राम

राम

राजा चढे दिसांवरॉ ॥ फोजॉ संग न कोय ॥

राम

ने धूजे सुखराम के ॥ पावाँ लगे न कोय ॥२८२॥

राम राजाने जर देशावर लढाई करण्याकरीता चढाई केली आणि राजासोबत फौज नाही तर

राम त्या राजाशी कोणी धुजणार नाही आणि ना ही कोणी पाया ही पडेल असे आदि सतगुरु

राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥२८२॥

राम

करणी संग फोजॉ रहे ॥ निवे भूप इम जोय ॥

राम

तब सारा सुखराम के ॥ सुर नर धूजे लोय ॥२८३॥

राम अशा प्रकारे ज्याला कैवल्य उत्पन्न झाले आहे ते करणी काहीही करीत नाही.त्यांच्या

राम सोबत करणी रूपी फौज नाही याकरीता त्याला कोणी ही मानत नाही.ज्याच्याजवळ

राम करणी खूप आहे त्याला राजा ही येऊन नमन करतो.जसे राजा सोबत फौज आहे तर

राम त्याला सर्व नमन करतात तसेच करणी करणारे चोवीस तिर्थकरांना सूर लोकाचे देव आणि

राम मृत्युलोकाचे मनुष्य सर्व धुजतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२८३॥

राम

हाकम संग फोजा चढे ॥ फेर बाजे निसाण ॥

राम

तब सारा सुखराम के ॥ सनमुख मिलिया आण ॥२८४॥

राम हाकिम आणि सेनापती यांच्यासोबत फौज असते आणि ते लढाईचे निशाण सांगतात,

राम लढाईचे वाजे वाजवतात तेव्हा त्या सेनापतीच्या समोर येऊन सर्व भेटतात तसेच

राम हाकिमच्या सोबत फौज असली तर त्या हाकिमलाही सर्व भेटतात,परंतू राजा सोबत

राम फौज नाही राहिली तर त्या राजाला येऊन कोणी भेटत नाही आणि कोणी घाबरतही

राम नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२८४॥

राम

कागद मिले गढ पर चढे ॥ तां कूं लखे न कोय ॥

राम

आई बिध सुखराम के ॥ केवळ के घर होय ॥२८५॥

राम व ज्या राजाला बादशहाकडून राज्याचा पट्टा मिळतो तो राजा फौजेशिवाय येऊन

राम आणि लढाई केल्या शिवाय,गडावर चढून सिंहासनावर बसून जातो.त्या राजाला कोणी

राम जाणत नाही व तो राजा सिंहासनावर बसून जातो.अशाप्रकारे संत ही त्यांच्याजवळ

राम करणी वगैरे फौज ही नाही राहिली,परंतु त्यांना सतस्वरूप साहेबाकडून जीव तारण्याचा

राम परवाना रूपी कागद देऊन दिला तर ते काही ही करणी न करता कैवल्य संत होऊन

राम जातात.ते संत कसे झाले ते लोकांना माहितच पडत नाही.जसे बादशहा कोणाला

राम राज्याचा पुट्टा देवून राजा बनवून देतो.त्या राजाने लढाई वगैरे काहीही नाही केले

राम म्हणून कोणालाही माहितच नाही झाले आणि राजा होऊन गेला.हीच विधी आदि सतगुरु

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सुखरामजी महाराज सांगतात,कैवल्याच्या घरात आहे.चोविस तिर्थकरांसारखे कोणतीही
राम करणी न करता ही कैवल्य उत्पन्न होऊन जाते आणि ते सतस्वरूपी संत होऊन जातात
राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२८५॥

राम

राम

राम

चढिया ढोल बजाय के ॥ तिण मे फेर न सार ॥

राम

केवळ की सुखराम के ॥ साहेब जाणनहार ॥२८६॥

राम

राम तो बादशहाकडून परवाना मिळालेला राजा आणि लढाई करून ढोल वाजवून चढलेला
राम राजा या दोघांच्या सिंहासनावर बसण्यात अंतर नाही,बादशहाकडून परवाना मिळालेल्या
राम राजाने लढाई तर केली नाही,तरी ही तो सिंहासनावर जरूर चढून गेला असेच या कैवल्य
राम संताने करणी तर काही केली नाही,तरीही तो सतस्वरूप पदाचा संत होऊन गेला. अशा
राम प्रकारच्या कैवल्य विधीला तर साहेबच(मालकच)जाणतात.असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥२८६॥

राम

राम

राम

राम

क्या जाणू पोरो नही ॥ के कुछ करणी फेर ॥

राम

चडिया तो सुखराम के ॥ सुध बुध पांचूँ घेर ॥२८७॥

राम

राम कोण जाणतो आहे कैवल्य होण्याचा पहारा(वेळ)नाही आहे किंवा कोणत्या करणीचा फरक
राम आहे परंतु वरती ब्रम्हांडात चढले आहेत ते तर सुध बुधने पाची इंद्रियांना घेरून चढले
राम आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२८७॥

राम

राम

आ कसर सूजे सही ॥ ग्यान कहे समझाय ॥

राम

सुख दुख सूं सुखराम के ॥ क्यूँ मन गोता खाय ॥२८८॥

राम

राम चोवीस तिर्थकरांची ही कसर तर स्पष्ट दिसते,मी ज्ञान समजावून बोलतो तरीही चोवीस
राम तिर्थकरांच्या बाबतीत सुख-दुःखाने मन काही गोते खाते असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥२८८॥

राम

राम

कळजुग केवळ नाव हे ॥ ओ हम कियो बिचार ॥

राम

पूंथा हंस सुखराम के ॥ सागे मोखद्वार ॥२८९॥

राम

राम या कलियुगात तर कैवल्यच फक्त नाव आहे,हे मी विचार करून बघितले.या रामनामाच्या
राम योगाने हंस मोक्षद्वाराला जाऊन पोहचला आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले. ॥२८९॥

राम

राम

सिधसिल्ला देखी सही ॥ ता को ओ उनमान ॥

राम

पंखी पर सुखराम के ॥ तासूं झीणी जाण ॥२९०॥

राम

राम मी तेथे सिध्दशिळा(निर्वाण पद,जे जैन लोकांच्या तिर्थकरांचे स्थान आहे,ती सिध्दशिळा)
राम पाहिली.त्या सिध्दशिळेचा हा अनुमान आहे की,पक्ष्यांच्या पंखापेक्षाही बारीक आहे असे
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२९०॥

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम चोडी चवदे लोक में ॥ सब आया उण हेट ॥

राम

राम वाँ फोडे सुखराम के ॥ व्हे साहेब सुं भेट ॥२९१॥

राम

राम ती सिध्दशिळा चौदा भुवन आणि तीन लोका इतकी चौडी आहे.चौदा भुवन आणि तीन
राम लोक या सिध्दशिळेच्या खाली येऊन गेले.ती सिध्दशिळा मस्तकाने फोडून वर जावे लागते
राम हिला फोडून वर गेल्यावरच साहेबाशी भेट होते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले.॥२९१॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम इण उनमान ज पातळी ॥ ओ रंग असो घाट ॥

राम

राम चांदी सी सुखराम के ॥ तासक सुन घर जाट ॥२९२॥

राम

राम सिध्दशिळा पक्ष्याच्या पंखापेक्षाही बारीक आहे असा अनुमान आहे.तिचा रंग आणि घाट
राम असा आहे,सिध्दशिळेचा रंग चांदीसारखा आहे आणि जाटाच्या घरची तासळी(थाळी)
राम (खाण्याची थाळी मध्यभागी खोल आणि वर वर चौडी-चौडी असते)तशी आहे.अशा
राम प्रकारे सिध्दशिळा मध्यभागी बत्तीस कोस जाड आणि किनाऱ्या-किनाऱ्यावर चारी बाजूने
राम पक्ष्यांच्या पंखा इतकी पातळ आहे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२९२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम गोळ गट दरसे सही ॥ सुणो अेक न होय ॥

राम

राम सिध्द सिल्ला सुखराम के ॥ अेसी दीसे मोय ॥२९३॥

राम

राम ही सिध्दशिळा एकसारखी गोल आहे.तिच्यात एकही कोना नाही.ती पंचेचाळीस लक्ष
राम योजन लांब आहे आणि पंचेचाळीस लक्ष योजन चौडी आहे.तिच्या चारी बाजूचा घेरा
राम एक करोड पस्तीस लाख योजन आहे आणि शिळा पंचेचाळीस लाख योजन उंच आहे तर
राम अशी सिध्दशिळा मला दिसली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२९३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम वा माथे सूं फोडणी ॥ दूजो नाय उपाय ॥

राम

राम सूरुई सुखराम के ॥ याँ अटकाणा आय ॥२९४॥

राम

राम ती सिध्दशिळा मस्तकाने फोडावी लागते.याच्याशिवाय सिध्दशिळा फोडण्याचा दुसरा
राम कोणता उपाय नाही.जो शूरवीर संत आहे,तोही येथे येऊन अटकून जातात असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२९४॥

राम

राम

राम

राम

राम वाँ ते पाछा बावडे ॥ उलटा आवे जाण ॥

राम

राम सांतुं सुर सुखराम के ॥ ज्याँ सुख माणे आण ॥२९५॥

राम

राम सातही तोंड उलटून परत येऊन जातात.सातही तोंड(कान,नाक,डोळे व तोंड)मिळून
राम सातही जेथे सुख मानतात(भोगतात)त्या स्थानावर परत येऊन जातात असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२९५॥

राम

राम

राम

राम

राम याँ सुख बोळा पार बिन ॥ छाडे नहिं हंस धाम ॥

राम

राम बड भागी सुखराम के ॥ सो जन लांघे काम ॥२९६॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तेथे सुख अनंत आहेत त्याचा अंत नाही.कोणी भाग्यवान असेल तोच संत या धामाचे
राम उल्लंघन करून या धामाला पार करेल असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥२९६॥

राम

राम

राम

सिध्दसिल्ला कूं फोड के ॥ चढिया संत सधीर ॥

राम वाँ आ बिध सुखराम के ॥ हंसो सायर तीर ॥२९७॥

राम

राम या सिध्दशिळेला फोडून मी धैर्याने वर चढून गेलो.तेथे जसे हंस सरोवराच्या काठावर
राम जाऊन बसून जातो तसे मी बसून गेलो अशी विधी झाली असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले. ॥२९७॥

राम

राम

राम

जे वाँ से आगो नीसरे ॥ तो अब वार न पार ॥

राम निरभे सो सुखराम के ॥ बेठो हंस बिचार ॥२९८॥

राम

राम जर हंस पुढे जाईल तर पुढे आदि-अंत नाही आहे.तेथे हंस म्हणजे मी निर्भय होऊन
राम बसून गेलो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२९८॥

राम

राम

दिन दिन व्हे हंस दुबळो ॥ क्षिण पडे सब देह ॥

राम थाके मन सुखराम के ॥ केवळ पाँचु अहे ॥२९९॥

राम

राम त्या स्थानावर दिवस-प्रतिदिवस हंस दुबळा होतो आणि हंसाचे सारे शरीर ही क्षीण
राम पडून जाते आणि तेथे हंसाचे मनही थकून जाते आणि पाची इंद्रियांचा विषय रस ही
राम थकून जातो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२९९॥

राम

राम

राम

ज्युँ सूरज के तेज सूँ ॥ पाळो गळे बिचार ॥

राम उण धाम सुण सुखराम के ॥ हंसा सिर आ मार ॥३००॥

राम

राम जसे सूर्याच्या तेजाने बर्फ गळू लागतो,त्याचप्रकारे त्या धामात हंसाचे शरीर बर्फासारखे
राम गळते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३००॥

राम

राम

जे तो गळे ते तो मिले ॥ पल पल निवतो थाय ॥

राम युँ हंसो सुखरामजी ॥ दिन दिन पलटे जाय ॥३०१॥

राम

राम बर्फ जितका गळतो,सर्व पाणी बनून जातो.क्षण-क्षण जसे बर्फ गळतो आणि कमी होतो
राम त्याच प्रकारे हंस तेथे दिवसेंदिवस बर्फासारखा गळत राहतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥३०१॥

राम

राम

राम

सिधसिल्ला पर बेस रे ॥ थोडी बेर बिचार ॥

राम जब हंसो सुखराम के ॥ भूलो सुध बुध लार ॥३०२॥

राम

राम या सिध्दशिळेवर मी थोडा वेळ बसून राहिलो आणि थोडा वेळ विचार केला तेव्हा हंस
राम म्हणजे मी मागची सुध बुध सर्व विसरून गेलो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले.॥३०२॥

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	चहुँ दिस सुन सागर भन्यो ॥ दिष्ट न आवे धाम ॥		राम
राम	हंसा कूं सुखराम के ॥ मोसर आयो राम ॥३०३॥		राम
राम	चारी बाजूला सुन्न सागर भरलेला दिसला.त्या योगाने राहण्याचे स्थान डोळ्यात येत		राम
राम	नाही.त्यावेळी हंसाच्या कामात सतस्वरूपी राम आला.॥३०३॥		राम
राम	जे वाँ पूंथा मोख कूं ॥ मिलिया दसवेंद्वार ॥		राम
राम	अब सांसो सुखराम के ॥ मेरे नहिं लिगार ॥३०४॥		राम
राम	जे संत मोक्षाला जाऊन चुकले आहेत,ते तेथे दहाव्याद्वारावर मला भेटले,आता मला		राम
राम	मोक्ष प्राप्त करण्याची चिंता,काळजी किंवा शंके सारखी कोणती गोष्ट राहिली नाही असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३०४॥		राम
राम	बिध हूँणो सोहि लिख्यो ॥ ते सो हूवे आण ॥		राम
राम	हम न्यारी सुखराम के ॥ कीवी जाग बखाण ॥३०५॥		राम
राम	जशी विधी होणार लिहिलेली असते तसे येऊन होऊन जाते असे म्हणतात,परंतु मी तर		राम
राम	न्यारी दुसरी जागा केली आहे,ही लिहिलेली गोष्ट नाही,ही विधी मी भाग्यात लिहिल्याहून		राम
राम	वेगळी केली असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३०५॥		राम
राम	मन पवना मिल पाँच जूं ॥ अे दुख दाई होय ॥		राम
राम	हम छाडया सुखराम के ॥ त्रिगुटी के घर जोय ॥३०६॥		राम
राम	मन आणि श्वास तसेच पाची मिळून हे सुखदायी तर होतात,परंतु आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज सांगतात की,यांना तर मी त्रिगुटीच्या आधीच्या घरीच सोडून दिले.॥३०६॥		राम
राम	ओऊँ सोऊँ छाडिया ॥ चंद सूर घर आण ॥		राम
राम	हम कीवी सुखराम के ॥ न्यारी तत्त पिछाण ॥३०७॥		राम
राम	ओअम आणि सोहम यांनाही सोडून दिले.यांना चंद्र आणि सूर्याच्या घरी आणून सोडून दिले.		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,मी तर वेगळीच गोष्ट केली.॥३०७॥		राम
राम	भँवर गुँफा में मन थक्यो ॥ पवन पाँचू आंन ॥		राम
राम	हम छाडया सुखराम के ॥ ज्युँ कण छाडे पान ॥३०८॥		राम
राम	भवर गुफेत मन(त्रिगुटीत)मन ही थकून गेले.त्रिगुटीत पोहचल्यावर श्वास आणि पाची		राम
राम	विषय ही थकून गेले.यांना मी जसे सोडले,जसे दाणा आपल्या वरच्या भुश्याला सोडून		राम
राम	वेगळा होतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥३०८॥		राम
राम	निज मन मिलिया निरत सूं ॥ कीयो सबे बिचार ॥		राम
राम	यूँ छंटया सुखराम के ॥ ज्युँ घी माखन सार ॥३०९॥		राम
राम	हे माझे निजमन जाऊन निरतशी मिळून गेले आणि सर्व प्रकारचे विचार केले.ज्याप्रकारे		राम
राम	सूपातून दाणे निघून वेगळे होतात किंवा जसे दही घुसळल्यावर ताकापासून साररूपी तूप		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	वेगळे होऊन जाते.अशा प्रकारे मी वेगळा झाला असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३०९॥		राम
राम	गोर्स ज्यूँ किरिया सबे ॥ ओऊँ माखण होय ॥		राम
राम	तत्त असो सुखराम के ॥ घी करता यो जोय ॥३१०॥		राम
राम	दुसरी मायेची किंवा पारब्रम्हची क्रिया ताका(मट्टा)सारखी आहे आणि ओअम हे लोण्या		राम
राम	सारखे आहे व सतस्वरूप तत्त हे असे आहे जसे तापवलेले तूप आहे असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥३१०॥		राम
राम	माखण भीसल जायगो ॥ गोरस तुरत बिणास ॥		राम
राम	घी तायो सुखराम के ॥ दिन दिन परमळ बास ॥३११॥		राम
राम	लोणी ही खराब होऊन जाईल आणि ताक तर एकाच दिवसात खराब होऊन जाईल,		राम
राम	परंतु तापवलेले तूप दिवसें-दिवस चांगली सुगंध देईल असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥३११॥		राम
राम	घी माखण सब गोरस सूं ॥ सब याकी पेदास ॥		राम
राम	धुर खूँटा सुखरामजी ॥ गाया के घट बास ॥३१२॥		राम
राम	ताकाचा(क्रिया करणीचे)लगेच नाश होईल आणि लोण्याचा(ओअमचा)ही नाश होईल,		राम
राम	परंतु तत्त(तापवलेले तूप)हे दिवसेंदिवस चांगले होईल.तापवलेले(तूप ही,काही दिवसा		राम
राम	नंतर खाण्यास निरूपयोगी होते,परंतु त्या तूपाची किंमत दिवसेंदिवस जास्तच होते.कारण		राम
राम	की ते जुने तूप औषधाकरीता उपयोगी असते.याकरीता तूप जितके जूने असेल तितकीच		राम
राम	त्याची किंमत जास्त होईल.जूने तूप डोळ्यांच्या औषधी करीता उपयोगात येते म्हणून		राम
राम	ते जूने तूप ग्रॅमने विकले जाते.तूप,लोणी आणि दही तसेच ताक सर्व दूधापासून उत्पन्न		राम
राम	होतात,परंतु मूळ म्हणजे दूध हे गाईच्या घटात राहते असे आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज बोलले.॥३१२॥		राम
राम	नित उपजे बिणसे सदा ॥ अ थिर रहे न कोय ॥		राम
राम	यूँ ओऊँ सुखराम के ॥ नेहेचे साहेब होय ॥३१३॥		राम
राम	हे नित्य उत्पन्न होतात आणि नित्य विनाशाला प्राप्त होतात.हे कोणीही(ओअम पर्यंतचे)		राम
राम	स्थिर राहत नाही.अशा प्रकारे ओअमच नाशाला प्राप्त होईल परंतु निश्चल तर साहेबच		राम
राम	आहे.॥३१३॥		राम
राम	केबो सुण बो सीख बो ॥ आ बिध से हल निराट ॥		राम
राम	दुरलभ सो सुखराम के ॥ पिछम सुर की बाट ॥३१४॥		राम
राम	तोंडाने सांगणे,कानाने ऐकणे आणि शिकणे,ही विधी तर खूपच सरळ आहे परंतु आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,पश्चिम म्हणजे बंकनाळेच्या रस्त्याने एकवीस		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम स्वर्गाहून जाणे,हा रस्ता खूपच दुर्लभ आहे.॥३१४॥

राम

बाणी केणी सेहेल हे ॥ क्या अणभे मुख राम ॥

राम

दुलभ सो सुखराम के ॥ कहिये चोथो धाम ॥३१५॥

राम

राम वाणी बोलणे(कविता करणे)हे ही सरळ आहे आणि अनुभव सांगणे,तसेच तोंडाने रामनाम

राम

राम घेणे हे ही सोपे आहे परंतु चौथ्या धामात जाणे हे खूप दुर्लभ आहे असे आदि सतगुरु

राम

राम सुखरामजी महाराज सांगतात.॥३१५॥

राम

साख शब्द सब सेल हे ॥ अणभे करत उचार ॥

राम

भेद अर्थ सुखराम के ॥ बिरळा जाणण हार ॥३१६॥

राम

राम साखी बोलणे(कविता करणे)आणि शब्द(पद जोडणे)हे ही सरळ आहे आणि जे अनुभवाचे

राम

राम उच्चारण करतात ते ही सहजतेने करतात,परंतु भेद आणि अर्थ जाणणारे विरळेच आहेत

राम

राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३१६॥

राम

केहणे हारा ब्होत हे ॥ सुणणे हार अनेक ॥

राम

रटणा यूँ सुखराम के ॥ लिव बंधे बिरळा पेक ॥३१७॥

राम

राम सांगणारे ही आहेत आणि ऐकणारे तर अनंत आहेत आणि अशा प्रकारे रटण करणारे ही

राम

राम आहेत,परंतु लिव बंध(नादाशी लागलेले)विरळेच बघायला मिळतात असे आदि सतगुरु

राम

राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥३१७॥ ॥ इति ध्यान समाध को अंग संपूरण ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम